

FIRST SHOT

PLANET

ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ
Ευήμερος Τσίρταρης α.ε.

Μεγάλες ταινίες στη μεγάλη οθόνη:

Σωτήρης Ζήκος

Κλασικά αριστουργήματα σε νέες κοπίες

«Ο ηθοποιός είναι, κατά τη γνώμη μου, ο μόνος που καταλαβαίνει τι είναι η ταινία. Ούτε ο συγγραφέας που ενδιαφέρεται για το γράψιμό του ούτε ο σκηνοθέτης που ενδιαφέρεται για τη σκηνοθεσία του, και μιλάω καταρχήν για τον εαυτό μου.»

Τζον Κασσαβέτης

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

6-7 Αστερίξ και Οβελίξ: οι ανυπότακτοι Γαλάτες εναντίον του Καίσαρα στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ!

3 Χένρυ: Πορτρέτο ενός serial killer, Άνθρωπος δαγκώνει σκύλο, ο Νέος Εφιάλης του Γουές Κρέιβεν στις μεταμεσονύχτιες προβολές και οι παιδικές προβολές των Κυριακάτικων πρωινών

8-10 Κινηματογραφική Ανθολογία: 14 Αριστουργήματα του παγκόσμιου κινηματογράφου σε νέες κόπιες, στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ II από 11 έως και 29 Απριλίου

4-5 Απολογισμός του 1ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ «Εικόνες του 21ου Αιώνα». Στιγμές, αριθμοί, βραβεία, πρόσωπα, ταινίες

11 Bulworth, Ένα Απλό Σχέδιο και Claire Dolan, προσεχώς στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ I

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Στιγμιότυπα Θεατές του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ

Φωτογραφίες: Χρήστος Καλλιτής

Πάμε Σινεμά;

Τον Απρίλιο ξεκινάει το πειραματικό πρόγραμμα με τίτλο "ΠΑΜΕ ΣΙΝΕΜΑ", που διοργανώνεται από το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης σε συνεργασία με το Υπουργείο Πολιτισμού και το Υπουργείο Παιδείας.

Πρόκειται για μια φιλόδοξη προσπάθεια που στόχο έχει να γνωρίσει στους μαθητές την κινηματογραφική τέχνη. Θα επιδιώξουμε να δραστηριοποιήσουμε τους μαθητές σε θέματα όπως η μελέτη των κινηματογραφικών έργων, η κριτική ανάλυση και επεξεργασία τους και ακόμα, ο δημιουργικός πειρατισμός για την κατασκευή πρωτότυπου οπτικοακουστικού προϊόντος.

Το πρόγραμμα επεξεργάστηκαν ειδικοί της κινηματογραφικής παιδείας προκειμένου να αγκαλιάσει στη διάρκεια μιας σχολικής χρονιάς 125 Δημοτικά Σχολεία, 50 Γυμνάσια και 40 Λύκεια της περιοχής της Θεσσαλονίκης και άλλα τόσα της Αθήνας. Το πρόγραμμα θα αρχίσει τον Απρίλιο στον κινηματογράφο ΟΛΥΜΠΙΟΝ για τη Θεσσαλονίκη και σε κεντρική κινηματογραφική αίθουσα της Αθήνας για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση, ενώ θα συνεχίσει το Σεπτέμβριο με τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και ελπίζουμε ότι κάθε χρόνο θα διευρύνεται για να περιλάβει περισσότερες πόλεις.

Η διαδικασία του προγράμματος προβλέπει, στη διάρκεια μιας σχολικής χρονιάς οι μαθητές να παρακολουθήσουν δύο κινηματογραφικές ταινίες. Η επιλογή των ταινιών αυτών έγινε χωριστά για τους μαθητές του Δημοτικού, του Γυμνασίου και του Λυκείου, έτσι ώστε τα έργα να εισάγουν σταδιακά τον θεατή (ανάλογα με την ηλικία του) στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κινηματογραφικής τέχνης.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α			Π Ρ Ο Β Ο Λ Ω Ν			1 - 3 0 Α Π Ρ Ι Λ Ι Ο Υ 1 9 9 9		
ΟΛΥΜΠΙΟΝ I			ΟΛΥΜΠΙΟΝ II			ΟΛΥΜΠΙΟΝ I		
ΠΕ 1	18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί	18:30 20:45 23:00	ΕΝΝΕΑ ΜΕΡΕΣ ΕΝΟΣ ΧΡΟΝΟΥ, Μιχαήλ Ρορ	20:45 23:00	ΠΡΩΤΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ, Αντρέι Κονταλόφσκι	16:15 18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί
ΠΑ 2	16:15 18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί	18:30 20:45 23:00	ΠΩΝΗΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΧΑΡΛΕΜ, Ραλφ Μπάκου	20:45 23:00	ΠΙΣΤΟΤΕ, ΤΟ ΧΑΜΙΝΙ ΤΟΥ ΣΑΝ ΠΑΟΛΟ, Έκτορ Μπαρμπέκο	01:00	ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΧΤΙΑ: ΧΕΝΡΥ, ΤΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΕΝΟΣ SERIAL KILLER
ΣΑ 3	16:15 18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί	18:30 20:45 23:00	ΕΝΑΣ ΠΕΤΥΧΗΜΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ, Ουμπέρτο Σολάς	20:45 23:00	ΑΠΟΔΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Τζον Κάρπεντερ	16:15 18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί
ΚΥ 4	11:00 16:15 18:30 20:45 23:00	ΣΙΝΕΑΚ: ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΚΟΥΡΣΑΡΩΝ	18:30 20:45 23:00	ΧΑΝΟΥΣΕΝ, Ίσταν Σάρπο	20:45 23:00	ΚΑΠΟΤΕ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ, Σέρτζιο Λεόνε	11:00	ΣΙΝΕΑΚ: ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΜΕΛΟΝΙΑ
ΔΕ 5	18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί	18:30 20:45 23:00	ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ, Έλεν Κλίμφορ	20:45 23:00	ΕΝΑΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΠΕΡΑΣΕ, Μισέλ Βιανέ	16:15 18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί
ΤΡ 6	18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί	18:30 20:45 23:00	ΜΙΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΜΕΡΑ, Ετόρε Σκόλα	20:45 23:00	ΚΑΠΟΤΕ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ, Σέρτζιο Λεόνε	18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί
ΤΕ 7	18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί	18:30 20:45 23:00	ΠΩΝΗΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΧΑΡΛΕΜ, Ραλφ Μπάκου	20:45 23:00	ΕΝΝΕΑ ΜΕΡΕΣ ΕΝΟΣ ΧΡΟΝΟΥ, Μιχαήλ Ρορ	18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί
ΠΕ 8	18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί	18:30 20:45 23:00	ΠΡΩΤΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ, Αντρέι Κονταλόφσκι	20:45 23:00	ΕΝΑΣ ΠΕΤΥΧΗΜΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ, Ουμπέρτο Σολάς	18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί
ΠΑ 9		ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	18:30 20:45 23:00	Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ, Σεργκέι Μποντρόφ	20:45 23:00	ΧΑΝΟΥΣΕΝ, Ίσταν Σάρπο	18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί
ΣΑ 10		ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	18:30 20:45 23:00	ΜΙΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΜΕΡΑ, Ετόρε Σκόλα	20:45 23:00	ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ, Έλεν Κλίμφορ	18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί
ΚΥ 11	16:15 18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί	18:30 20:45 23:00	Η ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΟΥΡΣΑΚ, Αντρέι Βάνινα	20:45 23:00		18:00	Η ΝΥΧΤΑ ΤΟΥ ΚΥΝΗΓΟΥ, Τσαρλς Λότον
ΔΕ 12	18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί	18:00 20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30	ΜΕΡΑ ΓΙΟΡΤΗΣ, Ζακ Τατί
ΤΡ 13	18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί	18:00 20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	23:00	Ο ΑΤΑΙΡΙΑΣΤΟΣ, Φράνσις Φορντ Κόπολα
ΤΕ 14	18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί	18:00 20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	18:00	ΜΕΡΑ ΓΙΟΡΤΗΣ, Ζακ Τατί
ΠΕ 15	18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί	18:00 20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30	ΛΟΛΙΤΑ, Στάνλεϊ Κιούμπρικ
ΠΑ 16	16:15 18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί	18:00 20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	18:00	Η ΝΥΧΤΑ ΤΟΥ ΚΥΝΗΓΟΥ, Τσαρλς Λότον
ΣΑ 17	16:15 18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί	18:00 20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	23:00	ΜΕΡΑ ΓΙΟΡΤΗΣ, Ζακ Τατί
ΚΥ 18	11:00 16:15 18:30 20:45 23:00	ΣΙΝΕΑΚ: ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΜΕΛΟΝΙΑ	18:00 20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	18:00	ΜΕΡΑ ΓΙΟΡΤΗΣ, Ζακ Τατί
ΔΕ 19	18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί	18:00 20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30	ΛΟΛΙΤΑ, Στάνλεϊ Κιούμπρικ
ΤΡ 20	18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί	18:00 20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30	Ο ΑΤΑΙΡΙΑΣΤΟΣ, Φράνσις Φορντ Κόπολα
ΤΕ 21	18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί	18:00 20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	18:00	ΜΕΡΑ ΓΙΟΡΤΗΣ, Ζακ Τατί
ΠΕ 22	18:30 20:45 23:00	ΑΣΤΕΡΙΕ & ΘΕΛΙΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ, Κλοντ Ζιβρί	18:00 20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30	ΛΟΛΙΤΑ, Στάνλεϊ Κιούμπρικ
ΠΑ 23	18:30 20:45 23:00	(ΤΑΙΝΙΑ Α' ΠΡΟΒΟΛΗΣ)	18:00 20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30	Η ΝΥΧΤΑ ΤΟΥ ΚΥΝΗΓΟΥ, Τσαρλς Λότον
ΣΑ 24	18:30 20:45 23:00	(ΤΑΙΝΙΑ Α' ΠΡΟΒΟΛΗΣ)	18:00 20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	18:00	120 ΜΕΡΕΣ ΣΤΑ ΣΟΔΟΜΑ, Πιέρ Πάολο Παζολίνι
ΚΥ 25	11:00 18:30 20:45 23:00	ΣΙΝΕΑΚ: Η ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΟΥ ΣΕΡΒΑΝΤΑΚ	18:00 20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	23:00	Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ, Ναγκίσα Όσμα
ΔΕ 26	18:30 20:45 23:00	(ΤΑΙΝΙΑ Α' ΠΡΟΒΟΛΗΣ)	18:00 20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	18:00	120 ΜΕΡΕΣ ΣΤΑ ΣΟΔΟΜΑ, Πιέρ Πάολο Παζολίνι
ΤΡ 27	18:30 20:45 23:00	(ΤΑΙΝΙΑ Α' ΠΡΟΒΟΛΗΣ)	18:00 20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30	ΝΥΧΤΑ ΠΡΕΜΙΕΡΑΣ, Τζον Κασσαβέτης
ΤΕ 28	18:30 20:45 23:00	(ΤΑΙΝΙΑ Α' ΠΡΟΒΟΛΗΣ)	18:00 20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30	ΝΕΥΡΙΚΟΣ ΕΡΑΣΤΗΣ, Γούντι Άλεν
ΠΕ 29	18:30 20:45 23:00	(ΤΑΙΝΙΑ Α' ΠΡΟΒΟΛΗΣ)	18:00 20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	18:00	ΝΕΥΡΙΚΟΣ ΕΡΑΣΤΗΣ, Γούντι Άλεν
ΠΑ 30	18:30 20:45 23:00	(ΤΑΙΝΙΑ Α' ΠΡΟΒΟΛΗΣ)	18:00 20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30 23:00	ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ	20:30	120 ΜΕΡΕΣ ΣΤΑ ΣΟΔΟΜΑ, Πιέρ Πάολο Παζολίνι

Για επιβεβαίωση της ώρας και της ημέρας προβολής της κάθε ταινίας, παρακαλούμε να επικοινωνείτε με το τηλέφωνο 278.337

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ - ΟΛΥΜΠΙΟΝ • ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ «ΟΛΥΜΠΙΟΝ»

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 50 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1999

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ • ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ • ΣΥΝΤΑΞΗ: ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΠΙΤΣΗΣ, ΘΩΜΑΣ ΛΙΝΑΡΑΣ, ΠΑΝΟΣ ΜΑΝΑΣΣΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΖΑΡΩΝΗ/ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: Πλ. Αριστοτέλους 10, 546 23 Θεσσαλονίκη • Τηλ.: (031) 278.337 • website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

Χένρυ: Το πορτρέτο ενός serial killer
(Henry: Portrait of a serial killer)

Σκηνοθεσία: Τζον Μακντόν. Σενάριο: Τζον Μακντόν, Ρίτσαρντ Φάιερ. Παίζουν: Μάικλ Ρούκερ, Τόμι Τόουλς, Τρέισι Άρνολντ. Διάρκεια: 87', 1986

Ο Χένρυ, άνευ λόγου και αιτίας, δολοφονεί ανθρώπους με τον ίδιο τρόπο που... αναπνέει. Δεν το κάνει από εκδίκηση ή από μίσος ή γιατί καταλαμβάνεται από την "ιερή μανία" ή από κάποιον δαίμονα, αλλά επειδή... έτσι του αρέσει. Τίποτα, ούτε καν η πιθανότητα ενός σαλεμένου μυαλού ή ενός αρρωστημένου και διεστραμμένου ψυχισμού δεν εξηγεί την συμπεριφορά του, γιατί ο Χένρυ μοιάζει να μην έχει ψυχικό κόσμο. Σκοτώνει αδιακρίτως με τους πιο διαφορετικούς τρόπους, εντελώς συμπτωματικά, χωρίς μέθοδο, πρόγραμμα και σύστημα, χωρίς την "οργανωμένη λογική της τρέλας" που χαρακτηρίζει τους κλασικούς serial killers, αδιαφορώντας για τα ίχνη που αφήνει στο πέρασμά του. Αταξινόμητος και απρόβλεπτος, παραμένει ασύλληπτος από την αστυνομία, αφού η συμπεριφορά του δεν υπακούει σε κανέναν ερμηνευτικό κώδικα της παράνοιας. Ο Χένρυ διαφοροποιείται ριζικά από κάθε τυπολογία και ψυχοπαθολογική περίπτωση των "δολοφόνων κατά συρροή", και μοιάζει με αδι(άγνωστο) θανατηφόρο ιό. Η ανυπαρξία παθολογικής συμπτωματολογίας, διανοητικής ή ψυχικής διαταραχής, και η απουσία κάθε συναισθηματικής εμπλοκής, "μουδιάζουν" τον θεατή, απ' τη στιγμή που κάθε ερμηνευτικό εργαλείο ανάλυσης και κατανόησης μοιάζει να αγχρηστέυεται μπροστά στην αδιαπέραστη και τρομακτική ύπαρξη του Χένρυ. Η ταινία καταγράφει μ' ένα ψυχρό αποστασιοποιημένο και κλινικό βλέμμα αυτήν την φαινομενολογία της φρίκης, χωρίς καμιά ψυχολογική ή άλλη αιτιολόγηση. Χαρακτηρισμένη με το "x rating" -την ανώτερη βαθμίδα της αμερικανικής λογοκρισίας- έκανε 4 χρόνια να βγει στις αίθουσες (1990) απ' την στιγμή που κυρίστηκε (1986), είναι η πρώτη και καλύτερη ταινία του Τζον ΜακΝτόν. Λαμπρά σκηνοθετημένη, με στέγνη ρεαλιστική ακρίβεια, η ταινία είναι μια από τις πιο "άρρωστες" και "κακόψυχες" ταινίες που κυρίστηκαν ποτέ.

Θωμάς Λιναράς

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, Παρασκευή 2 Απριλίου, ώρα 01.00

Άνθρωπος δαγκώνει σκύλο
(C'est arrivé près de chez vous)

Σκηνοθεσία:—Σενάριο: Ρεμί Μελβό, Αντρέ Μπονζέλ, Μπενουά Πελ-βούρ. Φωτογραφία: Αντρέ Μπονζέλ. Παίζουν: Μπενουά Μελβούρ, Νέ-λι Παπαέρ, Τζένι Ντρι. Διάρκεια: 95', 1992

Ντοκιμαντεροποιημένο φιλμ —το αντίθετο ακριβώς του δραματοποιημένου ντοκιμαντέρ— βελγικής παραγωγής, που χρησιμοποιεί την τεχνική της άμεσης καταγραφής: με την κάμερα στο χέρι, για να συνθέσει το πορτρέτο ενός serial killer. Πρωταγωνιστής είναι ο "γεννημένος δολοφόνος" Μπεν, αγαπημένος του μπαμπά του και της μαμάς του, που εκτελεί τα πιο ειδεχθή εγκλήματα: φόνους, βιασμούς, εξαφανίσεις πτωμάτων, με περηφάνια, χωρίς τον παραμικρό δισταγμό, και πάντα με τρόπο αριστοτεχνικό. Εξαιρεση αποτελεί μόνο η δολοφονία ενός παιδιού, επειδή, όπως εξηγεί ο ίδιος στο συνεργείο που τον ακολουθεί, "τα παιδιά είναι πάντα μπελός, ταιριάζουν, αντιδρούν... δεν κάθονται ήσυχα να τα σφάζεις". Με τις νοικοκυρές, τους ταχυδρόμους και τους μοναχικούς συνταξιούχους τα πράγματα είναι πολύ πιο εύκολα. Συμπρωταγωνίστρια του Μπεν, σε όλη τη διάρκεια της ταινίας, είναι η κάμερα, που μαζί της συνεχώς ερωτοτροπεί και σ' αυτήν απευθύνεται αποκαλύπτοντας τα μυστικά της "τέχνης" του. Το συνεργείο, που τον ακολουθεί κατά πόδας, αρχίζει να εθίζεται στα μακελόμενα και να φρικάρει, μέχρι του σημείου ν' αρχίσει να συνεργεί στα εγκλήματα διασκεδάζοντας. Και το ίδιο πάει να συμβεί με τον θεατή που παρακολουθεί την προβολή της ταινίας μέχρι το τέλος της. Η ηδονοβλεψία αυτής της ωμής βίας καταλήγει σε συμμετοχή: συνενοχή, ταύτιση και συνεργεία στις πράξεις βίας. Γιατί η πραγματικότητα των εικόνων είναι που μετράει, έστω κι αν κινηματογραφείται μια πραγματικότητα εικονική, δηλαδή σκηνοθετημένη. Συνελόντι ειπείν, από άποψη νομική, αν επρόκειτο για αληθινό ντοκιμαντέρ, θα έπρεπε να καταδικαστούν μαζί με τον Μπεν και το συνεργείο που τον κινηματογράφησε και κάθε θεατής που είδε "διασκεδάζοντας" αυτή την ταινία.

Σωτήρης Ζήκος

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, Παρασκευή 16 Απριλίου, ώρα 01.00

Ο Νέος Εφιάλτης
(Wes Craven's New Nightmare)

Σκηνοθεσία—Σενάριο: Γουές Κρέιβεν. Φωτογραφία: Μάρκ 'Ιρβιν. Παίζουν: Ρόμπερτ 'Ινγκλαντ, Χέδερ Λάγγκενκαμπ, Γουές Κρέιβεν, Μάικο Χιούτζες, Ντέβιντ Νούσοομ. Διάρκεια: 112', 1994

Οι παλιοί εφιάλτες επιστρέφουν πάλι, σ' αυτήν την ταινία του Γουές Κρέιβεν -την τελευταία του σκηνοθετή με ήρωα τον Φρέντι Κρούγκερ. Αφού επιχείρησε με την έκτη ταινία της σειράς Freddy's Dead: The Final Nightmare (1992) να βάλει ένα τέλος (:) στον εφιάλτη και στον τρόπο, ο σκηνοθέτης του Nightmare On Elm Street καταλήγει να κάνει μ' αυτήν την ταινία μια νέα εφιαλτική αρχή. Και επειδή τίποτε δεν τελειώνει, επειδή όλα συνεχίζονται, το τελικό αποτέλεσμα είναι ένας νέος εφιάλτης το ίδιο τρομακτικός με τους προηγούμενους. Σχόλιο για την μυθολογία του Φρέντι Κρούγκερ και την απήχηση που είχε στο κοινό, η ταινία έχει ως κεντρικούς χαρακτήρες τόσο αληθινά πρόσωπα -όπως ο ίδιος ο σκηνοθέτης ή ο ηθοποιός Ρόμπερτ 'Ινγκλαντ που υποδύεται τον Φρέντι- όσο και φανταστικά (όπως ο Φρέντι Κρούγκερ αυτοπροσώπως). Πραγματικότητα και μυθοπλασία, διαπλέκονται αφού η αφήγηση της ταινίας αναμειγνύει την πραγματικότητα -ο σκηνοθέτης που θέλει να γυρίσει μια ταινία - με φανταστικά στοιχεία που η μυθολογία τρόμου του Φρέντι Κρούγκερ δημιούργησε. Το κεντρικό πρόσωπο, η ηθοποιός Χέδερ Λάγγκενκαμπ —πρωταγωνιστούσε στην πρώτη και στην τρίτη ταινία της σειράς— βασανίζεται από εφιάλτες με ήρωα τον Φρέντι Κρούγκερ. Παντρεμένη τώρα πια και με ένα παιδί, νιώθει πάλι την απειλή να την πλησιάζει, αισθάνεται να βυθίζεται ξανά στους παλιούς εφιάλτες, να ζει ξανά τις παλιές ιστορίες. Είναι η ύπαρξη μίας δαιμονικής φύσης που η σειρά αυτών των ταινιών δημιούργησε, είναι το Αιώνιο Κακό που ποτέ δεν νικήθηκε και το οποίο έρχεται ξανά απειλητικά στο προσκήνιο: Ο αγώνας ενάντια στο Κακό δεν σταματά ποτέ, η πάλη με τους δαίμονες των ονείρων είναι αέναη και συνεχής...

Δημήτρης Μπάμπας

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, Παρασκευή 23 Απριλίου, ώρα 01.00

Σ Ι Ν Ε Α Κ : Π Α Ι Ω Ι Κ Ε Σ Π Ρ Ο Β Ο Λ Ε Σ

Το νησί των Κουρσάρων

Η τελευταία και η πιο θεαματική κινηματογραφική αναβίωση του μύθου των κουρσάρων. Μια φιλόδοξη υπερπαραγωγή του 1995, με πρωταγωνίστρια την Τζίνα Ντέιβις και σκηνοθέτη τον Φιλανδό σύζυγό της Ρένι Χάρλιν, βασισμένη σ' ένα σενάριο που συνθέτει όλα τα γνωστά μοτίβα της περιπέτειας των "ανοιχτών θαλασσών". Κουρσάρικες επιδρομές σε πλοία, μάχες στα καταστρώματα, ξιφομαχίες, κυνηγητά με άμαξες σ' ένα λιμάνι, αλλά και δολοπλοκίες, ανταγωνισμοί, προδοσίες, όρκοι εκδίκησης και ρομαντικά διαλείμματα σε εξωτικές τοποθεσίες, μέσα από μια αφήγηση που την κατευθύνει η αναζήτηση ενός κρυμμένου θησαυρού. Κεντρική ηρωίδα, η κόρη του περίφημου πειρατή Άνταμς, η

Μόργκαν, που ρίχνεται με το πειρατικό της στο κυνήγι του θησαυρού για να εκδικηθεί τον θάνατο του πατέρα της, που έχασε τη ζωή του σε μια σύγκρουση με τον ετεροθαλή αδελφό του, τον τρομερό Ντόγκ Μπράουν. Η Μόργκαν έχει στα χέρια της μόνο ένα κομμάτι του χάρτη που δείχνει τον ακριβή τόπο του θησαυρού και δεν διστάζει να εξαγοράσει τις υπηρεσίες του Γουίλιαμ Σο, ενός μορφωμένου απαστρώνα, που θα τη βοηθήσει να λύσει το γρίφο του χάρτη. Τα σκηνικά και τα κοστούμια, όπως και τα όπλα και τα σπαθιά, που είναι χειροποίητα, κατασκευάστηκαν με μεγάλη φροντίδα για να είναι ρεαλιστικά, σε σχέση με την εποχή. Τα δύο πλοία της ταινίας το "Morning Star" και το "Reaper" ναυπηγήθηκαν δύο φορές το καθένα για τις ανάγκες των γυρισμάτων, που έγιναν στις ακτές της Μάλτας και της Ταϊλάνδης.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, Κυριακή 4 Απριλίου, ώρα 11:00

Ταξίδι στη Μελόνια (κινούμενα σχέδια)

Σουηδική ταινία κινουμένων σχεδίων, που αποτελεί μια εκσυγχρονισμένη διασκευή της "Τρικυμίας" του Σαίξπηρ, με σαφή οικολογική νοηματοδότηση. Η ιστορία αντιπαραθέτει έναν τελευταίο παράδεισο επί της γης, όπου οι άνθρωποι

ζουν αρμονικά με τη φύση, με την βιομηχανική κόλαση που έχει μετατραπεί ο υπόλοιπος κόσμος, σε μια φανταστική χώρα στο κοντινό μέλλον. Στο νησί Μελόνια ζουν ο μάγος Πρόσπερο με την όμορφη κόρη του Μιράντα και τους φίλους τους: τον Άριελ, τον υλιστή αγγελιοφόρο, τον Κάλιμπαν, τον ανέμελο κηπουρό και τον Γουίλιαμ, τον φευγάτο ποιητή. Απέναντι από τη Μελόνια βρίσκεται το νησί Πλουτώνια, μια βιομηχανική περιοχή που διοικείται από δύο άπληστους ανθρώπους, που χρησιμοποιούν μικρά παιδιά σαν σκλάβους στα εργοστάσια τους. Αυτοί οι δύο ξεκινούν για τη Μελόνια με σκοπό να κλέψουν το μαγικό ελιξίριο που φτιάχνει ο Πρόσπερο και να λεηλατήσουν το τελευταίο απόθηκη από τον δικό τους "πολιτισμό" παράδεισο. Στο πλοίο ταξιδεύει μαζί τους κρυφά και ο Φερνάνδος, δραπετής από την κόλαση του νησιού Πλουτώνια. Ο Πρόσπερος όμως που γνωρίζει τα σχέδια τους προκαλεί μια φοβερή καταιγίδα και το πλοίο βυθίζεται. Οι ναυαγοί φτάνουν κολυμπώντας ως τη Μελόνια. Εκεί ο Φερνάνδος διηγείται στον Πρόσπερο και τους φίλους του την κατάσταση που επικρατεί στο νησί Πλουτώνια. Τώρα η πορεία των πραγμάτων μπορεί και ν' αντιστραφεί. Το σενάριο και η σκηνοθεσία είναι του Περ Ολίν και στα σχέδια εργάστηκε ένα πλήθος καλλιτεχνών του Σουηδικού Κινηματογραφικού Ινστιτούτου.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, Κυριακή 18 Απριλίου, ώρα 11:00

Η κβωτός του Σερβαντάκ

Βραβευμένη τοέχικη ταινία, παραγωγής 1971, που συνδυάζει την τεχνική των κινουμένων σχεδίων με την ρεαλιστική καταγραφή φυσικών χώρων και ζωντανών ηθοποιών, για να αφηγηθεί μια φανταστική ιστορία εμπνευσμένη από τη νουβέλα του Ιουλίου Βερν με τίτλο "Πάνω σ' έναν κομήτη". Η αφήγηση βασίζεται σ' ένα παράξενο φαινόμενο: την απόσπαση μίας ολόκληρης περιοχής του πλανήτη, το Αλγέρι, από το γήινο φλοιό, που γίνεται κομήτης και ταξιδεύει στο διάστημα σαν ένα είδος κιβωτού του Νώε στα 1888. Κατά τη διάρκεια αυτού του ταξιδιού, η γαλλική φρουρά, οι άραβες εχθροί της χώρας και οι λαθρέμποροι όπλων που υποκινούσαν μέχρι τώρα τον πόλεμο, θα αναγκαστούν να συμβιβασθούν με τη νέα πραγματικότητα και να αμβλύνουν τις αψιμαχίες τους. Στο τέλος όμως, όταν το Αλγέρι θα επανέλθει στη θέση του και θα επανασυνταχθεί με τη Γη η ουτοπία της συμφιλίωσης θα διαλυθεί και τα πράγματα θα επανέλθουν στην

προηγούμενη τους κατάσταση. Η ταινία, πέρα από τον διδακτισμό της, διακρίνεται για την γοητευτική περιπετειώδη πλοκή της, το χιούμορ της και την εντυπωσιακή, καλειδοσκοπική, εικονογραφία της στην απόδοση των μετεωρολογικών φαινομένων που παρουσιάζει. Ο δημιουργός της, ο Κάρελ Ζέμαν, θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους πειραματιστές της διπλής τεχνικής κινουμένων σχεδίων και "ζωντανών μερών" στην ιστορία του είδους.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, Κυριακή 25 Απριλίου, ώρα 11:00

Εισιτήριο: 1000 δρχ. ατομικό, οικογενειακό: 2000 δρχ. μέχρι 4 άτομα - ΧΟΡΗΓΟΣ: ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ zoor

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Στιγμές και πρόσωπα

Ο Δημήτρης Ειπίδης, καλλιτεχνικός διευθυντής του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ με τον Peter Wintonich, σκηνοθέτη της ταινίας *Manufacturing consent*

Ο Νίκος Γραμματικός, σκηνοθέτης της ταινίας *Νυχτολούλουδα*

Ο Πάνος Παπαδόπουλος, σκηνοθέτης της ταινίας *Ξάνημα στο Χίλια* και ο Άκης Κερασιάνης, σκηνοθέτης της ταινίας *Το πέρασμα του Τσιντσιού*

Ο Αντώνης Κιούκας, αναπληρωτής διευθυντής του Φεστιβάλ και ο Γιάννης Μουγκός, αναπληρωτής τυπογράφος

Το staff σε βάθος πεδίου διάταξη.

Εικόνες του 21ου αιώνα

ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ • ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ • ΝΕΤ

Απολογισμός της πρώτης διοργάνωσης

Με απόλυτη επιτυχία στέφθηκε η πρώτη διοργάνωση του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης "Εικόνες του 21ου Αιώνα". Η ανταπόκριση του κοινού ξεπέρασε και τις πιο αισιόδοξες προβλέψεις, και το Φεστιβάλ, από τα πρώτα του κύκλους βήματα, κατάφερε να κερδίσει τις εντυπώσεις και να αφήσει το στίγμα του στη Θεσσαλονίκη, η οποία για άλλη μια φορά δικαίωσε τη φήμη της πλέον κινηματογραφόφιλης, αλλά και ανοικτής σε πρωτοποριακές προτάσεις πόλης.

Οι κατά προσέγγιση 12.000 θεατές που παρακολούθησαν τις προβολές του προγράμματος του Φεστιβάλ, άφησαν άφωνους τόσο τους διοργανωτές όσο και εκείνους που αντιμετώπιζαν με σκεπτικισμό την ανάληψη της πρωτοβουλίας για τη διοργάνωση ενός φεστιβάλ ντοκιμαντέρ, κινηματογραφικού είδους που δε φημίζεται ιδιαίτερα για την απήχσή του στο ευρύ κοινό. Αποκορύφωμα ο πραγματικός κατακλυσμός των αιθουσών του ΟΛΥΜΠΙΟΝ το ξημέρωμα της Κυριακής, 21 Μαρτίου, στη διάρκεια του μαραθώνιου προβολών που διοργανώθηκε.

Συνολικά προβλήθηκαν 75 ντοκιμαντέρ, παραγωγές από 24 χώρες από ολόκληρο τον κόσμο. Οι προβολές στις αίθουσες ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι και ΙΙ και σ' εκείνη του Ινστιτούτου Γκαίτε, έφτασαν τις 113. Το ενδιαφέρον του κοινού προσέελκυσε ιδιαίτερα τα ντοκιμαντέρ Ελλήνων σκηνοθετών, που προβλήθηκαν για πρώτη φορά, το αφιέρωμα στο Δημήτρη Μαυρίκιο, το τμήμα του προγράμματος "Μουσική μέσα από το φακό".

Στο πλαίσιο του Φεστιβάλ, διοργανώθηκε, σε συνεργασία με τη ΝΕΤ, Σαγιά Ντοκιμαντέρ. Είναι η πρώτη ανάλογη προσπάθεια που γίνεται στην Ελλάδα, καθώς δεν είχε ποτέ στο παρελθόν επιχειρηθεί διοργάνωση αγοράς, όχι μόνο για ντοκιμαντέρ, αλλά ούτε γενικότερα για άλλες κινηματογραφικές και τηλεοπτικές παραγωγές. Συμμετείχαν 14 χώρες των Βαλκανίων, καθώς και η Κύπρος, η Γαλλία, η Τουρκία, το Ισραήλ και οι ΗΠΑ. Το έντονο ενδιαφέρον που συγκέντρωσε το τμήμα αυτό δικαίωσε την επιλογή και την πρωτοβουλία των διοργανωτών. Πραγματοποιήθηκαν αγοραπωλησίες ντοκιμαντέρ και εκδηλώθηκε ενδιαφέρον για ανταλλαγές προγραμμάτων ανάμεσα στους φορείς της παραγωγής που συμμετείχαν στην Αγορά.

Εντυπωσιακή ήταν και η συμμετοχή στις παράλληλες εκδηλώσεις του Φεστιβάλ, τόσο στη διήμερη συνάντηση με θέμα "Νέες Τεχνολογίες: Νέα Μέσα και ο Τρόπος Χρήσης τους", την Τρίτη 16 και την Τετάρτη 17 Μαρτίου, που διοργανώθηκε σε συνεργασία με την ΕΡΤ3, όσο και στο τριήμερο συνέδριο-σεμινάριο με θέμα "Δημιουργία και Παραγωγή Ταινιών Ντοκιμαντέρ στην Ελλάδα και την Ευρώπη / Κρίσιμα θέματα, Νέες ιδέες και Προτάσεις", που συνδιοργάνωσαν στις 19-21 Μαρτίου το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ και το EDN (European Documentary Network / Ευρωπαϊκό Δίκτυο Ντοκιμαντέρ), σε συνεργασία με το γραφείο του προγράμματος MEDIA (Media Desk Hellas) του Υπουργείου Τύπου & ΜΜΕ και με την υποστήριξη του Media II. Αποκορύφωμα αυτού του τμήματος του Φεστιβάλ, η εικονοδιάσκεψη με τον Noam Chomsky, το απόγευμα της Παρασκευής 19 Μαρτίου, η οποία πραγματοποιήθηκε με τη στήριξη του ΟΤΕ και εντυπωσίασε για την πρωτοτυπία και την τεχνική της αρτιότητα. Την αίθουσα του ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι κατέκλυσε προσωπικότητες της πόλης, μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας, φοιτητές, δημοσιογράφοι και πλήθος κοινού.

Ενδεικτική του ενδιαφέροντος που αγκάλιασε πραγματικά την 1η διοργάνωση, η παρουσία στη Θεσσαλονίκη συνολικά 185 Ελλήνων προσκεκλημένων, και 53 από το εξωτερικό, οι οποίοι κατέλυαν στη Θεσσαλονίκη, αναλαμβάνοντας μάλιστα οι ίδιοι την κάλυψη σημαντικού μέρους των εξόδων παραμονής τους. Διαπιστεύτηκαν για την κάλυψη της εκδήλωσης περί τους 150 δημοσιογράφους.

Μαρία Ναλτατζιάδου

ΕΙΚΟΝΟΔΙΑΣΚΕΨΗ

"Όταν ζεις κάτω από ένα σύστημα με τυραννικές εξουσίες, με τεράστια ισχύ, όπως είναι οι μεγάλες εταιρείες -και αυτές ελέγχουν το σύστημα επικοινωνίας, το σύστημα πληροφοριών, είτε είναι το σινεμά είτε η τηλεόραση είτε οι εφημερίδες- πρέπει να είσαι πολύ επιφυλακτικός. Όπως ακριβώς αν ζούσες στη Ρωσία υπό το καθεστώς του Στάλιν, με ό,τι δεχόσουν μέσω της κρατικής προπαγάνδας. Εδώ οι φορείς της προπαγάνδας είναι πιο συγκεκριμένοι, πιο μπλεγμένοι και είναι πιο δύσκολο να τους εντοπίσεις, αλλά υπάρχουν. Πρέπει να είσαι επιφυλακτικός απέναντι σε ό,τι σου λένε και ό,τι δεν σου λένε, απέναντι στους σκοπούς και στις προθέσεις τους, ν' αναρωτιέσαι πως μπορούν να επιδράσουν πάνω στις δικές σου αξίες, τα δικά σου ιδανικά και ενδιαφέροντα. Οι νέες τεχνολογίες σου προσφέρουν τρόπους για αυτό. Αλλά υπάρχουν, προφανώς, και μεγάλες προσπάθειες για να σταματήσει κάτι τέτοιο."

Νόαμ Τσόμσκι

ΒΡΑΒΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΥ

Το Βραβείο Δημοσιογράφων Ξένου Τύπου απονεμήθηκε στα *Νυχτολούλουδα* του Νίκου Γραμματικού. Το Βραβείο Ελλήνων Δημοσιογράφων στο ντοκιμαντέρ *Η περιπλάνηση στη Νέα Υόρκη (The cruise)* του Bennett Miller και το Βραβείο Κοινού στο ντοκιμαντέρ *Ετών 98* του Απόστολου Καρακάση. Με μικρή διαφορά ακολουδούσαν στις επιλογές του κοινού τα *Νυχτολούλουδα* του Νίκου Γραμματικού.

Επισκέπτες του 1ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης

Συνεντεύξεις - Φωτογραφίες: Χρήστος Καλλίτσας

Μαρσελίν Λοριντά-Ίβενς

Σύντροφος και συνεργάδα του Γιόρις Ίβενς

Πώς λειτουργούσε η τεχνολογία την εποχή του '60 και πώς βλέπετε τις νέες τεχνολογίες σήμερα;

Ο κινηματογράφος ήταν τότε μια βαριά τέχνη, δεν υπήρχαν ελαφριές κάμερες, με τις οποίες θα μπορούσαμε ταυτόχρονα και να ηχογραφήσουμε. Οι εξελίξεις της τεχνολογίας έφεραν την κατασκευή του πρώτου φορητού μαγνητοφώνου, επέτρεψαν έναν άλλον τρόπο για να κάνουμε κινηματογράφο και ήταν μια αφορμή για την γέννηση της Νουβέλ βαγκ εκείνη την εποχή. Οι νέες τεχνολογίες τότε δεν αντιμετωπιζόνταν όπως σήμερα με την παγκοσμιοποίηση των μέσων επικοινωνίας. Ήταν απλά μια ανάγκη για να δοθεί λύση στο πρόβλημα.

Ποιά ήταν η πρώτη σας εμπειρία στον κινηματογράφο;

Η πρώτη μου εμπειρία στον κινηματογράφο ήταν η συμμετοχή μου στην πρώτη ταινία που χρησιμοποίησε αυτήν την τεχνική, της απ'ευθείας εγγραφής ήχου, στη Γαλλία το Χρονικό ενός καλοκαιριού του Ζαν Ρους και του Έντγκαρ Μορέν. Έτσι ξεκίνησα ως ηθοποιός και ταυτόχρονα ως βοηθός σκηνοθέτη. Ήταν το ξεκίνημα της άμεσης καταγραφής. Ήταν η ανακάλυψη ενός διαφορετικού τρόπου για να κάνει κάποιος κινηματογράφο, όπου οι άνθρωποι στην καθημερινή τους ζωή ήταν ηθοποιοί. Την πρώτη μου μικρού μήκους ταινία την έκανα το '62 με θέμα τον πόλεμο της Αλγερίας. Επίσης έκανα ρεπορτάζ για την γαλλική τηλεόραση, που δεν ήταν όμως τότε όπως σήμερα. Τότε ήταν πολύ λίγοι εκείνοι που είχαν τα μηχανήματα. Οι νέες τεχνολογίες σήμερα δεν είναι το βίντεο, αλλά τα δίκτυα πληροφοριών, το Ίντερνέτ, που προσφέρει κάτι πολύ διαφορετικό στον τομέα της επικοινωνίας.

Πώς ξεκίνησε η ταινία ΜΩΕ Φ Ρ Φ Ρ Φ;

Αρχικά ο Γιόρις ήθελε να κάνει μια ταινία για τον κινέζικο πολιτισμό βασισμένη στον τεράστιο γεωγραφικό χώρο της Κίνας. Ερευνούσαμε για τα μέσα που θα μας επέτρεπαν να κάνουμε μια ταινία χωρίς να λαμβάνουμε υπόψη μας τους παραδοσιακούς τρόπους του ντοκιμαντέρ. Και οι δύο είμασταν κουρασμένοι από το είδος, με τον κλασικό του όρο. Είχαμε κάνει ήδη μια ντουζίνα ταινιών στην Κίνα και νιώθαμε πως είχαμε φτάσει στο τέλος κάποιου κύκλου και έπρεπε να ανανεωθούμε. Η ταινία υπήρξε το αποτέλεσμα μιας μεγάλης προσωπικής μας κρίσης, κρίσης πολιτικοφιλοσοφικής.

Πόσο αντικειμενική μπορεί να είναι μια ταινία ντοκιμαντέρ;

Αντικειμενική σκοπιά των πραγμάτων δεν υπάρχει. Όταν επιχειρούμε να καταγράψουμε την πραγματικότητα είναι ήδη επιλεγμένο το πραγματικό το οποίο δείχνουμε, επηρεασμένο από τα γούστα μας, τη συνείδησή μας και τις αισθητικές μας αξίες. Είτε πρόκειται για κινηματογράφο ντοκιμαντέρ είτε μυθολογίας, είναι πάντα ο ίδιος κινηματογράφος: έχουμε την κάμερα και σκηνοθετούμε το πραγματικό. Παίρνουμε μια διάσταση της πραγματικότητας και τη μεταχειριζόμαστε όπως θέλουμε. Το θέμα είναι να μην μεταμορφώνουμε το πραγματικό προς δικό μας όφελος.

Τίμοθου Γκρίνφιλντ-Σάντερς

σκηνοθέτης της ταινίας Λου Ριντ: καρδιά από ροκ εντ ρολ

Γιατί διαλέξατε τα συγκεκριμένα τραγούδια του Λου Ριντ στην ταινία σας;

Το πιο δύσκολο πράγμα που είχα να κάνω στην ταινία ήταν η επιλογή των τραγουδιών. Για μένα υπήρχαν ακόμα τόσα πολλά τραγούδια που θα ήρεπε να ακουστούν στην ταινία, αλλά δυστυχώς δεν υπήρχε χρόνος για κάτι τέτοιο. Λες στον εαυτό σου ότι μου αρέσει αυτό το τραγούδι, εκείνο και το άλλο, και τα βάζεις όλα κάτω για να επιλέξεις ορισμένα μονάχα από αυτά. Χρειάζεται επομένως να επιλέξεις τα τραγούδια τα οποία αντιπροσωπεύουν μία συγκεκριμένη περίοδο της δουλειάς του μουσικού. Υπάρχουν επίσης ορισμένα τραγούδια που λατρεύεις, αλλά δυστυχώς δεν υπάρχει live concert γι'αυτά. Στο ντοκιμαντέρ γενικά χρειάζεται να λαμβάνεις πάντα υπόψη σου ορισμένες προϋποθέσεις προκειμένου να πραγματοποιηθεί.

Γιατί επιλέξατε τους συγκεκριμένους ανθρώπους για να μιλήσουν για τον Λου Ριντ;

Δεν γινόταν να μη μιλήσει ο Ντέιβιντ Μπόουι, εφόσον όλοι ξέρουμε πόσο στενή ήταν η σχέση που είχαν μεταξύ τους. Ο Ντέιβιντ Μπερν και η Πάτι Σμιθ καλύπτουν την πανκ περίοδο και τη δεκαετία του '70 και νομίζω ότι ήμουν πολύ τυχερός που τους είχα στην ταινία. Οι άνθρωποι του Γουόρχολ, όσοι δηλαδή ζουν ακόμα, είναι εξίσου σημαντικοί. Ο Τζο Αλεσάντρο επίσης είναι μία ξεχωριστή προσωπικότητα και γενικά πιστεύω ότι υπήρξα τυχερός που κατάφερα να συγκεντρώσω όλους αυτούς τους ανθρώπους για να μιλήσουν στην ταινία μου.

Ποιό ήταν το δυσκολότερο κομμάτι της δουλειάς που κάνατε προκειμένου να πραγματοποιήσετε την ταινία;

Το πιο δύσκολο ήταν να βρω το αυθεντικό υλικό, το αρχείο δηλαδή που χρειαζόταν για να γίνει αυτή η ταινία. Είναι πολύ εύκολο να λες ότι θες το ένα και το άλλο στοιχείο, αλλά στην πραγματικότητα το να ψάξεις και να το βρεις είναι τρομερά δύσκολη υπόθεση. Μπορείς να ρωτήσεις τη γυναίκα μου, Κάρεν Γκρίνφιλντ Σάντερς, η οποία και έκανε όλη την έρευνα για τον Λου Ριντ. Διάβασε όλα τα δημοσιευμένα ντοκουμέντα που υπήρχαν για τον Ριντ, τα οποία και είναι πολλά. Έπειτα πήρε όλα αυτά τα ντοκουμέντα και τα ταξινόμησε θεματικά. Λόγου χάρη το πρώτο άλμπουμ ήταν ένα θέμα. Διαβάζαμε ό,τι υπήρχε πάνω σ'αυτό κι έπειτα επιλέγαμε τα σημαντικότερα κομμάτια για την ταινία. Αν η Πάτι Σμιθ και ο Ντέιβιντ Μπερν μιλούσαν και οι δυο για την πανκ μουσική, εμείς διαλέγαμε την πιο επαρκή και ικανοποιητική δήλωση. Η ίδια ακριβώς διαδικασία ακολούθηθηκε και στα υπόλοιπα θέματα κι έτσι έγινε τελικά η ταινία.

Στέλιος Κούλογλου

Δημοσιογράφος της ταινίας Βρωμοέλληνες

"Τα μεγάλα ιδιωτικά Μέσα Ενημέρωσης αποφεύγουν να μεταδώσουν κάτι το οποίο δεν θέλει ν'ακούσει ο κόσμος. Δεν βγαίνει κάποιος από το χωριό (στους Βρωμοέλληνες) να ισχυριστεί πως δεν υπάρχουν κρούσματα εγκληματικότητας. Ο μόνος που το κάνει θάβεται μέσα στην καταγίδα των υπολοίπων δηλώσεων. Με την σειρά τους οι κάτοικοι λένε στα Μέσα αυτά που θέλουν ν'ακούσουν. Εκτός από ακραίες περιπτώσεις δεν μπορεί κάποιος να εντοπίσει ποιός ξεκίνησε ένα πρόβλημα. Τα Μέσα λένε αυτό που θέλει ν'ακούσει ο κόσμος και ο κόσμος λέει αυτό που θέλουν ν'ακούσουν τα Μέσα. Το εκπληκτικό στην περίπτωση με τους Βρωμοέλληνες είναι ότι η αλήθεια έχει αποκρυφτεί. Κι εμείς εκπλαγίκαμε όταν κάναμε μια σχετική έρευνα στην αρχή. Κι ανακαλύψαμε ότι η κοινή γνώμη δεν έμαθε ποτέ ότι δεν υπήρχαν επεισόδια, πέρα από την κλοπή ενός ζευγαριού παπουτσιών κι ενός τενεκέ τυριού. Η εικόνα που είχε διαμορφωθεί ήταν ότι εκεί πέρα γινόντουσαν σηνεία και τέρατα. Κι αυτό ποτέ δεν καταρρίφθηκε γιατί δεν συνέφερε σε κανέναν να καταρριφθεί, γιατί τα μεν Μέσα δεν θα είχαν καλό θέμα, θα έδιναν δηλαδή μια αντιρατσιστική διάσταση στο ρεπορτάζ, κάτι που δεν θέλαν, γιατί αυτή διάθεση δεν είναι αρεστή σε όλους. Από την άλλη ούτε οι κάτοικοι ήθελαν να θέσουν κάτι τέτοιο διότι τότε δεν θα γινόταν ο θόρυβος ο οποίος έγινε."

Γιουτζίν Χερνάντεζ

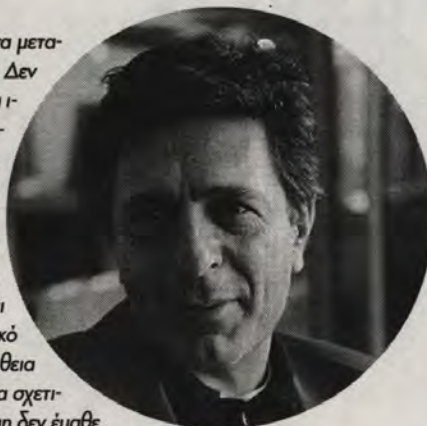
αρχισυντάκτης της ηλεκτρονικής ημερήσιας εφημερίδας Indie Wire

"Το στήσιμο του Indie Wire είναι μια διαρκής αναμέτρηση με τα όρια του χρόνου." Ο αρχισυντάκτης και συνιδρυτής της εφημερίδας Γιουτζίν Χερνάντεζ παρακολουθεί πολλά φεστιβάλ που πραγματοποιούνται στην άλλη μεριά του Ατλαντικού, όπως του Σάντανς, του Σαν Φραντσίσκο της Φλόριντα ή του Τορόντο.

Το 1ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ της Θεσσαλονίκης του φάνηκε επιτυχημένο: "έχει έναν πολιτιστικό αντίκτυπο στο πως μεταδίδει τον σφυγμό της ελληνικής κοινωνίας, αλλά και του υπόλοιπου κόσμου. Η επιτυχία του βασίζεται στο πάθος για τον κινηματογράφο που φαίνεται πως εκδηλώνουν οι διοργανωτές του."

Για τον ανεξάρτητο κινηματογράφο στη Νέα Υόρκη αναφέρει:

"Στην Νέα Υόρκη κάθε βδομάδα γίνεται κι ένα κινηματογραφικό φεστιβάλ (Ιρλανδικού, Ιρανικού, Σοβιετικού κινηματογράφου). Την επόμενη βδομάδα πραγματοποιείται το Φεστιβάλ νέων σκηνοθετών, νέων ταινιών στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Νέας Υόρκης. Τα πράγματα είναι πολύ δύσκολα για τον ανεξάρτητο κινηματογράφο επειδή είναι πολύ περιορισμένες οι δυνατότητές του να προβληθεί στις αίθουσες."

τώρα και
στο κέντρο

Πλατεία
Ναυαρίνου 9

Δεσκάτη

κοτόπουλα στα κάρβουνα

25η Μαρτίου 18 - τηλ. 428 429 Πλατεία Ναυαρίνου 9 - τηλ. 266 107

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΗΡΩΪΚΟΥ

Asterix

ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΣΙΝΕΜΑ

Είναι ο Αστερίξ και ο Οβελίξ, δε χρειάζονται άλλες συστάσεις. Και μαζί τους όλη η τρελοπαρέα των ανυπότακτων γαλατών, που ζουν και θα ζουν για πάντα στο 50 π.Χ., στο μόνο χωριό της κέλτικης Γαλατίας, που δεν κατακτήθηκε ποτέ από τους Ρωμαίους. Ήρωες ενός κόμικ, που πρωτοδημοσιεύτηκε το 1959, δημιουργημένοι από τον σεναριογράφο Ρενέ Γκοσινύ και τον εικονογράφο του Αλμπέρ Ουντερζό, με 280 εκατομμύρια πωλήσεις μέχρι σήμερα σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Κείμενο: Ζεράρ Λοζιέ

Εικόνες: Κλοντ Ζιντί

Αστερίξ και Οβελίξ εναντίον Καίσαρα Asterix & Obelix contre Cesar

Παραγωγή: Κλοντ Μιερί

Σκηνοθεσία: Κλοντ Ζιντί

Σενάριο: Κλοντ Ζιντί, Ζεράρ Λοζιέ

Φωτογραφία: Τόνι Πιερ Ρόμπερτς

Μοντάζ: Νικόλ Σονιέ, Ερβέ ντε Λουζ

Μουσική: Ζαν Ζακ Γκολντμάν, Ρονάλντ Ρομανέλι

Παίζουν: Ζεράρ Ντεπαρντιέ, Κριστιάν Κλαβιέ, Ρομπέρτο Μπενίνι, Λετίσια Κάστα κ.α.

Διάρκεια: 105'. Διανομή: Rosebud

ΤΕΥΧΟΣ 1
ΔΡΧ. 2000

**ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ
ΣΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ
ΜΕ 48 ΣΕΛΙΔΕΣ
& 30.000 ΑΓΓΕΛΙΕΣ**

**Ψάχνετε... σπίτι;
δουλειά;
αυτοκίνητο;
σύντροφος;**

Αγγελιοχώρος

**24.24.01
fax: 272.436**

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 61, ΙΣΟΓΕΙΟ

ΔΩΡΕΑΝ ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ - ΦΩΤΟΑΓΓΕΛΙΕΣ

Οι ανυπότακτοι Γαλάτες από το χαρτί στην οθόνη

Κάθε λόγος εδώ περί σκηνοθεσίας, δημιουργίας χαρακτήρων, φωτογραφίας, μουσικής, μοντάζ, ακόμα και ερμηνείας, σε μια ταινία που ζωντανεύει αυτούς τους χάρτινους ήρωες με πραγματικούς ηθοποιούς στην οθόνη, περισσεύει. Αυτό που μετράει είναι οι προδιαγραφές της παραγωγής: ντεκόρ, κοστούμια, μακιγιάζ, ειδικά εφέ, ως προς την επιχειρούμενη προσομοίωση εκείνων των δεδομένων χαρακτηριστικών, που έκαναν το κόμικ τόσο δημοφιλές, και στην κινηματογραφική του απόδοση. Η πρωταρχική απαίτηση του θεατή, που αγάπησε αυτούς τους ήρωες στο χαρτί, είναι οι ήρωες αυτοί και ο περιβάλλων κόσμος τους, να είναι πιστοί στο πρωτότυπο, να είναι δηλαδή πειστικοί. Δεν έχουν σημασία τα ευρήματα και οι ανατροπές της σεναριακής πλοκής, θα μπορούσε κάλλιστα να κινηματογραφηθεί μια γνωστή ιστορία με την ίδια επιτυχία. Μετράει βέβαια η παρουσία του Ζεράρ Ντεπαρντιέ, του Ρομπέρτο Μπενίνι, και ίσως για τους Γάλλους θεατές του Κριστιάν Κλαβιέ. Αλλά κι αυτοί ακόμα κρίνονται σ' αυτήν την ταινία, όχι για την υποκριτική τους ικανότητα, αλλά για την εμφανισιακή τους ομοιότητα και την πόζα με τους

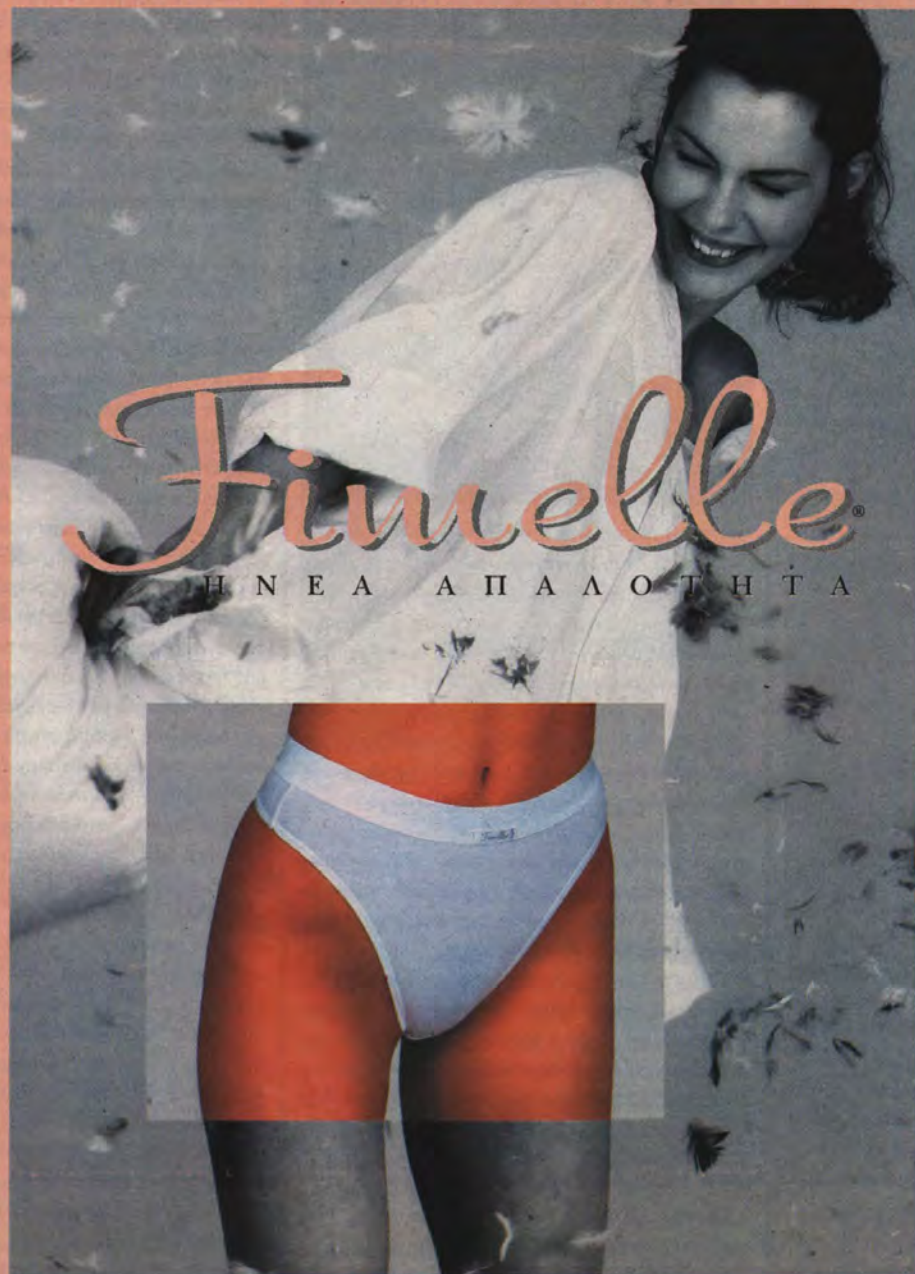
ρόλους που υποδύονται. Από την άποψη αυτή, ο **Ιντεφιξ** είναι ο πρώτος και καλύτερος απ' όλους. Ζήτω λοιπόν ο **Ιντεφιξ**, που το όνομά του προέρχεται από το "Idée fixe", που σημαίνει "έμμονη ιδέα". Για αυτό πρόκειται. Κι ακολουθούν βέβαια ο **Οβελίξ**, ο αρχηγός του χωριού **Μοναρχίξ** (γαλλιστί: Αμπρακαουρσίξ) με τη **Μιμίνα** του, ο βάρδος **Κακοφωνίξ** (γαλλιστί: Ασσυρανσετουρίξ) και η λύρα του, ο πρεσβύτερος του χωριού **Παλαιοντολογίξ** (με τον κινηματογραφικό παππού του) και η σέξι, νεαρή σύζυγός του, ο ξυπόλτος ιχθυοπώλης **Καταλφιβητίξ**, ο σιδεράς **Αυτοματίξ**, ο **Καίσαρας** και ο σατανικός **Ντετρίτους** (Μπενίνι), ο δρυίδης **Πανοραμίξ** και το μαγικό του φίλτρο, ο **Αστερίξ** (με πεσμένα τα φτερά στο κράνος και με το μπόδι του αρκετά ανεπτυγμένο) κι αυτή η μακρομαλούσα καλλονή (που μοιάζει πιο πολύ στη Μπάρμπι, παρά στη Φράμππα του "Αστερίξ Λεγεωνάριος"), οι ρωμαίοι λεγεωνάριοι βεβαίως και όλοι οι άλλοι. Αν και λείπουν κάποια βασικά, όπως τα αυθεντικά αγριογούρουνα, ενώ αντίθετα υπάρχουν άλλα ζώα. Ζήτω όμως και πάλι του **Ιντεφιξ**! Και πάλι ζήτω!

Σωτήρης Ζίκος

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, από 26 Μαρτίου - Ώρες προβολής: 18.30, 20.45, 23.00 - κάθε Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή και στις 16.15

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ

Καλωσήρθατε στη νέα εποχή Fimelle, στην εποχή της νέας απαλότητας. Γιατί τα νέα εσώρουχα Fimelle, χάρη στην πρωτοποριακή, 100% φυτική ίνα Modal είναι απόλυτα φιλικά στο σώμα. Απολαύστε τώρα για πρώτη φορά τόση αίσθηση απαλότητας και άνεσης, όλη μέρα. **Fimelle.** Ένα απλό άγγιγμα θα σας πείσει.

MINERVA

Olympic DDB

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Κινηματογράφος

Αριστουργήματα του παγκόσμιου

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II, από 11 έως 29 Απριλίου

Η Νύχτα του κυνηγού The night of the hunter

Η.Π.Α., 1955, 93'
Σκηνοθεσία: Τσαρλς Λάτον. Σενάριο: Τζέιμς Άγκι. Φωτογραφία: Στάνλεϋ Κορτέ. Ηθοποιοί: Ρόμπερτ Μίτσαμ, Σέλεϋ Γουίντερς, Λίλιαν Γκίς, Πίτερ Γκρέιβς, Τζέιμς Γκλίσσον

Η μοναδική ταινία που σκηνοθετήσε το 1955 ο ηθοποιός Τσαρλς Λάτον. Ο κυνηγός είναι ένας ψυχωτικός δολοφόνος, που με την αμφίεση του ιεροκήρυκα διασχίζει την αμερικάνικη επαρχία στην δεκαετία του '30, δολοφονώντας, κατά συρροή, ευκολόπιστες χήρες για να κλέψει τις περιουσίες τους. Μ' αυτόν τον σκοπό φτάνει, ουρανοκατέβητος εκπτώτος άγγελος, στο σπίτι της χήρας Γουίλα και των παιδιών της Τζίν και Πέρλ. Ο ανειδίκελτος Ρόμπερτ Μίτσαμ, στον μνημειώδη ρόλο του παρανοϊκού ιεροκήρυκα, εισβάλλει στην ζωή της μικρής κοινότητας, λύκος με δόρα αμνού, "μαυρίζοντας" τα πάντα στο πέρασμά του και σταλίζοντας στις ψυχές των απλοϊκών ανθρώπων την "αγάπη και το μίσος", λέξεις που άλλωστε έχει χαράξει με ανεξίτηλο τατουάζ στις φάλαγγες των δαχτύλων των χεριών του. Καθώς κλείνει λοιπόν στα χέρια του -σε στάση προσευχής- αναδεικνύεται σ' ένα από τα πιο τρομακτικά πλάσματα που εμφανίστηκαν ποτέ στο σινεμά, όχι τόσο για το απόλυτο κακό που ενσαρκώνει, όσο για την σατανική του ικανότητα ν' απλώνει το δίχτυ του μίσους στο όνομα της αγάπης, πλανεύοντας, διαφθείροντας και μαγεύοντας τα υποψήφια θύματα του. Βουτηγμένη σε μια ονειρική ατμόσφαιρα χάρις στην εξαιρετική ασπρόμαυρη φωτογραφία - σε εξπρεσιονιστικούς τόνους - του Στάνλεϋ Κορτέζ, η Νύχτα του κυνηγού, ανησυχαστική, απειλητική, διφορούμενη, είναι μια ταινία ακαταμάχητα σαγηνευτική όπως και ο ήρωας της. Η ποιητική υφή των εικόνων της, η πλαστικότητα των πλάνων, η λυρική της δύναμη και η σκοτεινή ομορφιά της, δικαιώνουν στην περίπτωση της την ακραία φραστική διατύπωση "κινηματογραφικό αριστούργημα". Η Νύχτα του κυνηγού, εκτυφλωτική μέσα στην σκοτεινιά της, είναι μια ταινία ποιητικού τρόμου, που μιλά για την ακαταμάχητη σαγήνη του κακού και εκπέμπει μια ολική δόση από "μαύρο" φως που υπνωτίζει το βλέμμα του θεατή. Παταγώδης εμπορική αποτυχία στην εποχή της, "θαμμένη" για πολλά χρόνια, αταξινόμητη και αιρετική, φιγουράρει σήμερα -πανάξια- σε πολλές λίστες επισημών, ανάμεσα στις 10 καλύτερες ταινίες της ιστορίας του κινηματογράφου.

Θωμάς Λιναράς

Προβολές: 11/4, 18:00 • 14/4, 23:00 • 15/4, 20:30 • 16/4, 20:30

Μέρα Γιορτής/ Jour De Fete

Γαλλία, 1949, 79'
Σκηνοθεσία: Ζακ Τατί. Σενάριο: Ζακ Τατί, Ρενέ Γουίλερ, Χενρί Μαρκέ. Φωτογραφία: Ζακ Μερκαντόν. Μουσική: Ζαν Γιατόβ. Παίζουν: Ζακ Τατί, Γκι Ντεκόμπλ, Πολ Φρανκέρ, Σάντα Ρελί, Μεν Βαλέ, Ροζιέρ Ραφάλ

Με φόντο μια λαϊκή γιορτή -το ετήσιο πανηγύρι που γίνεται σ' ένα μικρό χωριό της Γαλλικής επαρχίας- ο Ζακ Τατί συστήνει την κωμική του φιγούρα. Επίγονος των μεγάλων κωμικών του βωβού κινηματογράφου -Τσαρλί Τσάπλιν και Μπάστερ Κίτον- ο Τατί οικοδομεί το κωμικό του πάνω στην απουσία λόγου, στην κίνηση του σώματος, στην σχέση του ήρωα με τα αντικείμενα που τον περιβάλλουν (η σκηνή της

νυχτερινής περιπλάνησης του μεθυμένου ήρωα είναι μια από τις καλύτερες κωμικές στιγμές της καριέρας του). Μέσα στο περιβάλλον ευθυμίας και χαράς που επικρατεί στο μικρό χωριό, η λεπτή φιγούρα του ταχυδρόμου Φρανσουά επιβάλλεται: Ευθυμένος και ευσυνειδήτος, ενθουσιώδης και πρόθυμος, φιλικός και ευγενικός ο ήρωας κυριαρχεί στον χώρο. Ένα τυχαίο συμβάν πυροδοτεί το κωμικό της ταινίας: η παρακολούθηση μίας ταινίας για τα αμερικάνικα ταχυδρομεία πληγώνει την επαγγελματική του συνείδηση και τον μετατρέπει σε περιήλο του χωριού. Για να βγει απ' αυτήν την κατάσταση περιφρόνησης γίνεται ένας φανατικός εκσυγχρονιστής. Ακριβώς τότε είναι που τα κωμικά συμβάντα γίνονται αποκαλυπτικά για τις βαθύτερες προθέσεις του σκηνοθέτη: ο Τατί κοιτάζει με μια διάθεση συμπάθειας και ένα σχεδόν ντοκιμαντερίστικο βλέμμα το μικρό και ξεχασμένο από την πρόοδο χωριό και τους κατοίκους του. Σ' αυτήν την μελαγχολική περιπλάνηση του θεατή σε μια εποχή και σ' ένα χώρο που έχουν ανεπιστρεπτή χαθεί, η κωμική φιγούρα του ταχυδρόμου είναι ο ξεναγός. Η ταινία δεν είναι μόνο ένας προάγγελος του αριστουργήματος του δημιουργού -Οι Διακοπές του Κυρίου Υλό (1953)- είναι επίσης μια έκφραση ενός σκηνοθετικού και κωμικού ύφους τυπικά γαλλικού. Η γαλιτική ευγένεια, η λεπτότητα στο χιούμορ, το βλέμμα συμπάθειας και αγάπης με το οποίο κοιτάζει τους ανθρώπους, η γλυκιά μελαγχολία και τέλος η χάρις των κινήσεων είναι σημαντικότερη συνεισφορά του Ζακ Τατί στην κινηματογραφική κωμωδία.

Δημήτρης Μπάμπας

Προβολές: 11/4, 20:30 • 12/4, 18:00 • 13/4, 23:00 • 14/4, 18:00

Ο αταίριαστος / Rumble Fish

Η.Π.Α., 1983, 94'
Σκηνοθεσία-Σενάριο: Φράνκς Φορντ Κόππολα, βασισμένο στη νουβέλα της Σούζαν Χίντον. Φωτογραφία: Στίβεν Μπάουμ. Παίζουν: Μίκι Ρουρκ, Ματ Ντίλον, Ντένις Χόπερ, Νταϊάν Λέιν, Νίκολας Κέτζ.

Να μια ταινία αγέραστη, πέρα απ' την εποχή της. Πρωτότυπη στην αισθητική της, κλασική ήδη από την ημέρα της ολοκλήρωσής της, διορατική στη θεματική της. Θέμα της η πρώτη γενιά, στην ηλικία της ατίθας νιότης, του τέλους της εποχής των μεγάλων μύθων. Της περιπέτειας έξω στους δρόμους, του ταξιδιού προς ανοιχτούς νέους ορίζοντες, της εξέγερσης σε κατεστημένες αξίες. Ο χρόνος κυλάει γρήγορα, σαν τα σύννεφα που τρέχουν στον ουρανό, η νύχτα εναλλάσσεται με την ημέρα βιαστικά, και ήδη αναγγέλλεται η νέα εποχή της μεγάλης πλήξης. Ο Ράστου Τζέιμς και η παρέα του αποδέχονται την πρόκληση για μονομαχία από την αντίπαλη συμμορία, απλώς και μόνο γιατί πέρασε αρκετός καιρός "που έχουν να γίνουν τσάμπουκάδες". Αλλά και γιατί ο αδερφός του, ο Μότορσαϊκλ Μπόι, πάνε δύο μήνες

που έχει να φανεί. Ο Μότορσαϊκλ Μπόι που είναι ο "τελευταίος των Μοϊκάνων", της φυλής των ασυμβίβαστων λαϊκών ηρώων και "αταίριαστος" πια με την εποχή που ζει. Όλα μπορεί να τα κάνει, αλλά δε βρίσκει τίποτα που να θέλει να κάνει. Ούτε καν να αποτελεί πρότυπο ηρωισμού για την αμέσως επόμενη γενιά. Τα παιδιά αυτά, που μοιάζουν με τα Rumble Fish, τα ψάρια-μονομάχους, που αν τα αφήνουν ελεύθερα στο φυσικό τους χώρο: το ποτάμι, δεν θα αλληλοεξοντώνονταν όπως κάνουν τώρα, που είναι φυλακισμένα στα ενυδρεία. Το γεγονός ότι ο Μότορσαϊκλ Μπόι στο βιβλίο της Σούζαν Χίντον που βασίστηκε η ταινία, πάσχει από δαλτωνισμό (αχρωματοψία), οδηγεί τον Κόππολα να την γυρίσει σε ασπρόμαυρο φιλμ, όπου τα μόνα που χρωματίστηκαν ήταν τα Rumble Fish. Η νεο-εξπρεσιονιστική αισθητική των φωτισμών σε σχέση με τα ντεκόρ, οι "λαβυρινθώδεις" εντάσεις της ηχητικής μπάντας, η χορογραφία των κινήσεων και των συμπλοκών και το ηλεκτρονικό μοντάζ, δημιούργησαν ένα νέο (και νεανικό) στυλ κινηματογράφησης, που έμελλε να γίνει ένα από τα πιο ισχυρά πρότυπα επιρροής της αισθητικής του Μ.Τ.Β.

Σωτήρης Ζήκος

Προβολές: 11/4, 23:00 • 12/4, 23:00 • 13/4, 20:30 • 15/4, 18:00

Λολίτα / Lolita

Η.Π.Α., 1962, 124'
Σκηνοθεσία: Στάνλεϋ Κιούμπρικ. Σενάριο: Βλαντιμίρ Ναμποκόφ. Φωτογραφία: Όσβαλντ Μόρρις. Μουσική: Νέλσον Ριντλ. Πρωταγωνιστούν: Τζέιμς Μάσον, Σέλλεϋ Γουίντερς, Σον Λάιον, Πίτερ Σέλλερς

Πώς μπόρεσαν να γυρίσουν το 'Λολίτα' σε ταινία; αναρωτιόνταν οι αφίσες της διαφημιστικής καμπάνιας για την ταινία του Κιούμπρικ. Κι όμως τα κατάφεραν, θα ήταν η απάντηση, όχι όμως χωρίς ουσιαστικές αλλαγές. Έτσι, η ηλικία του νυμφιδίου μεγαλώνει ώστε να απευθύνεται σ' ένα μεγαλύτερο κοινό, μετατρέποντας το "διστραμμένο πάθος" του Χούμπερτ σε κάτι λιγότερο σοκαριστικό, ενώ παράλληλα αποδυναμώνεται η σημασία της Αμερικής σαν κοινωνίας-μυθολογικό τοπίο (η ταινία γυρίστηκε στη Μ. Βρετανία). Παρ' όλα αυτά, η ιστορία παραμένει βασικά η ίδια: Ο Χούμπερτ Χούμπερτ, ένας μεσήλικας καθηγητής Γαλλικής Λογοτεχνίας, νοικιάζει ένα δωμάτιο για το καλοκαίρι στο σπίτι μιας χήρας. Εκεί, γνωρίζει τη δεκαεπτάχρονη κόρη της χήρας τη Λολίτα, την οποία ερωτεύεται με πάθος. Ο Χούμπερτ παντρεύεται την μητέρα για να βρίσκεται κοντά στην κόρη. Η χήρα σκοτώνεται σ' ένα περιεργό δυστύχημα και ο Χούμπερτ παίρνει τη Λολίτα και ξεκινάει για ένα μεγάλο ταξίδι με το αυτοκίνητο. Βαθύτατα σκεπτικιστής, και όχι ρομαντικός, ο Κιούμπρικ προσπάθησε να φέρει στο φως το απαγορευμένο πάθος του ήρωα του Ναμποκόφ για να ανακαλύψει έκπληκτος την ειρωνική του διάσταση. Ανιχνεύοντας το στοιχείο εκείνο που κάνει την Λολίτα μια σύγχρονη ερωτική ιστορία με τα τραγικά αδιέξοδα των εραστών, την επίδραση της σχέσης τους στην κοινωνία ή στις οικογένειές τους, τον τελικό εξοστρακισμό τους, ο Κιούμπρικ επέλεξε μια ήπια προ-

σέγγιση που αποδυνάμωσε τη σεξουαλική διάσταση της ιστορίας. Έτσι βιώνουμε την ιστορία δίχως το πάθος της, την αγωνία δίχως το χτυποκάρδι, τη διαστροφή δίχως την ομορφιά, κι αυτό δημιουργεί μια έντονη αίσθηση αποστασιοποίησης. Με τη Λολίτα ο Κιούμπρικ καταδύεται για πρώτη φορά στα σκοτεινά νερά του ερωτικού πάθους ψηλαφώντας διαστακτικά αυτόν τον τρομακτικό κόσμο. Η δεύτερη προσπάθεια έγινε 37 χρόνια αργότερα, με τα Μάτια Διάπλατα Κλειστά (Eyes Wide Shut).

Πάνος Μανασσής

Προβολές: 12/4, 20:30 • 13/4, 18:00 • 14/4, 20:30 • 15/4, 23:00

Το μαχαίρι στο νερό / Noz w wodzie

Πολωνία, 1962, 94'
Σκηνοθεσία: Ρομάν Πολάνσκι. Σενάριο: Ρομάν Πολάνσκι, Γίεργι Σκαλμόφσκι, Γιακούμπ Γκόλντμπεργκ. Φωτογραφία: Γιέρζι Λίλιαν. Παίζουν: Λέον Νιέμτς, Γιοάνα Ουμέκα, Ζίγκμουντ Μαλάνοβιτς.

Η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του Ρομάν Πολάνσκι, που γύρισε στην Πολωνία και μετά από αυτήν έφυγε για πάντα από τη χώρα για να γίνει κοσμοπολίτης κινηματογραφιστής. Η ταινία είχε κακή υποδοχή στην Πολωνία, κέρδισε το βραβείο της κριτικής στο Φεστιβάλ της Βενετίας, προβλήθηκε στη Γαλλία χωρίς καμία επιτυχία, ενώ στις Η.Π.Α. εντυπωσίασε τους κριτικούς και προτάθηκε για Όσκαρ καλύτερης ξενόγλωσσας ταινίας. Εδώ και χρόνια συγκαταλέγεται ανάμεσα στα πιο μοντέρνα, ανανεωτικά ως προς τη μορφή και τη δραματουργία, έργα του παγκόσμιου κινηματογράφου. Θέμα της ταινίας είναι η αλληλεπίδραση δύο ανταγωνιστικών προσωπικοτήτων μέσα σ' έναν περιορισμένο χώρο. Ο Αντρέι, ένας πετυχημένος τριανταεξάρης και η γυναίκα του Κριστίν ταξιδεύουν χαράματα στους έρημους δρόμους και παλαιό να χτυπήσουν με το αυτοκίνητό τους έναν περιπλανώμενο δεκαεννιάχρονο φοιτητή που τους κάνει ωτοστόπ. Ο Αντρέι αποφασίζει να τον πάρουν μαζί τους στο γιοτ, όπου θα περάσουν το γουινκέντ σε μια λίμνη, πρόσκληση που αποτελεί και ένα είδος πρόκλησης σε αναμέτρηση, με το νεαρό, με τη γυναίκα του και τον ίδιο του τον εαυτό. Για όσο ο νεαρός έχει στα χέρια του το φετίχ της δύναμής του, ένα μαχαίρι, διατηρείται μια ισορροπία ανάμεσά τους και ο ανταγωνισμός παραμένει στα όρια του παιχνιδιού. Από τη στιγμή όμως που το μαχαίρι θα πέσει στο νερό, οι χαρακτήρες απογυμνώνονται στα βαθύτερα, αν και πάντα διφορούμενα, κίνητρά τους και τα πράγματα θα οδηγηθούν στα άκρα: στη διάσπαση αυτής της γεμάτης εντάσεις και υπονοούμενα τριαδικής σχέσης. Η αισθητική της ταινίας είναι κάθε άλλο παρά εξεζητημένη, δηλαδή φορμαλιστική. Ίσως μόνον η μουσική της ν' ακούγεται σήμερα κάπως αφελής. Αντίθετα, τα "αφίχτα πλάνα" και η ευρηματικότητα στις εναλλαγές των γωνιών λήψης αξιοποιούν με εκπληκτικό τρόπο τις δυνατότητες διεύρυνσης του περιορισμένου χώρου, αναιρώντας έτσι κάθε αίσθηση θεατρικότητας. Οι υποφωτισμένες σκηνές, στις ώρες που χαράζει, προσδίδουν στην ταινία την αυθεντικότητα της ντοκιμαντερίστικης καταγραφής. Αν και το μεγάλο ατού της είναι μάλλον η γενναιόδωρη διάρκεια των πλάνων και των σκηνών στο τελικό μοντάζ, που κάνουν μια σεναριακή ιστορία μάλλον προορισμένη για μεσαιού μήκους, μια μεγάλη ταινία.

Σωτήρης Ζήκος

Προβολές: 16/4, 18:00 • 18/4, 23:00 • 19/4, 20:30 • 20/4, 23:00

Αφρικάνικη Ανθολογία Σειμιου Κινηματογράφου σε νέες κόπιες

Η Ωραία της Ημέρας / Belle du Jour

Γαλλία, 1967, 100'
Σκηνοθεσία: Λουίς Μπουνιουέλ. Σενάριο: Λουίς Μπουνιουέλ, Ζαν - Κλωντ Καριέρ. Φωτογραφία: Σασά Βιερνί. Ηθοποιοί: Κατρίν Ντενέβ, Ζαν Σορέλ, Μισέλ Πικολί, Ζενεβιέβ Παζ, Πιέρ Κλεμεντί

Η μεγαλοαστή σύζυγος (Κατρίν Ντενέβ) ενός πλούσιου χειρούργου (Ζαν Σορέλ) ψάχνει απεγνωσμένα το πάθος. Όχι στον συζυγικό "ξενώνα" αλλά πίσω από τις σφραγισμένες πόρτες ενός μπορντέλου. Πόρνη την μέρα, σύζυγος την νύχτα. Δύο άνθρωποι σε ένα σώμα. Συμβαίνει και στις καλύτερες οικογένειες. Ποτέ όμως στους κόλπους της γαλλικής μπουρζουαζίας. Ο Μπουνιουέλ τολμά την βλασφημία. Δηλώνει ασεβής. Και πυροβολεί. Ό,τι λατρεύει να μισεί περισσότερο. Την τρύπια ηθική της αστικής τάξης. Την υποκρισία του καθολικισμού. Με αυστηρότητα, διανοητική ευφορία και υπαινικτικό ανθρωπισμό. Ο Μπουνιουέλ ειρωνεύεται τα ταμπού της μοντέρνας κοινωνίας. Στα παγωμένα σεντόνια του μπορντέλου, ο σαδομαζωχισμός είναι μέσα στο παιχνίδι της αποπλάνησης. Στη συζυγική κούνια είναι αποστροφή. Μια άμαξα βολτάρει στην γαλλική εξοχή. Έτσι ανοίγει η ταινία. Κι εκεί που νομίζεις ότι βλέπεις ρομάντζο εποχής, η Σεβερίν πέφτει θύμα ομαδικού βιασμού με εντολή του συζύγου της. Φαντασίωση ή πραγματικότητα; Οι διαφορές μεταξύ των δύο είναι δυσδιάκριτες. Ο Μπουνιουέλ κλείνει τον πρώτο κύκλο. Η Σεβερίν θα επιστρέψει, ναι. Αλλά σε έναν άνδρα παράλυτο, από τη σφαίρα ενός ζηλιάρη πελάτη της "πόρνης" συζύγου. Ποια είναι η διαστροφή; Το ότι η Σεβερίν το απολαμβάνει. Και η Κατρίν Ντενέβ απογειώνεται υποκριτικά. Ψυχρή και στερημένη στην αρχή, γίνεται διεστραμμένη σεξουαλικά μετά την απελευθέρωση της. Ένα ηφαιστειο αποκαλύπτεται κάτω από το παγόβουνο. Ερμηγεία φετίχ. Το σενάριο της ταινίας βασίζεται στο κλασικό μυθιστόρημα από το 1928 του Τζοσεφ Κέσελ. Φυσικά και ο Μπουνιουέλ το ξηλώνει για να το ξαναράψει στα δικά του μέτρα. Η ταινία κέρδισε το βραβείο καλύτερης ταινίας στο Φεστιβάλ της Βενετίας το 1967. Στην Αμερική βγήκε στις αίθουσες μόλις το 1995, και αυτό χάρις τις προσπάθειες του Μάρτιν Σκορσέζε, οπαδό του μεγάλου Ισπανού σκηνοθέτη και ειδικότερα αυτού του σπουδαίου ψυχοδράματος.

Τζένη Παυλίδου

Προβολές: 16/4, 23:00 • 18/4, 18:00 • 20/4, 20:30 • 22/4, 20:30

Ο μπαμπάς λείπει σε ταξίδι για δουλειές Otac Na Sluzbenom Putu

Γιουγκοσλαβία, 1985, 135'
Σκηνοθεσία: Εμίρ Κουστουρίτσα. Σενάριο: Αμπντούλνιζ Σιντράν. Φωτογραφία: Βίλκο Φίλιπς. Μουσική: Ζόραν Σιμάνοβιτς. Παίζουν: Μορένο Ντε Μπατόλι, Μίκι Μανσέλιτς, Μιργιάνα Κάρανοβιτς, Μουσταφά Νάνταρεβιτς, Μίρα Φουρλάν, Νταβόρ Ντούμποβιτς

Βραβευμένη με τον Χρυσό Φοίνικα στις Κάννες το 1985, η δεύτερη ταινία του Εμίρ Κουστουρίτσα

είναι αυτή που τον καθιέρωσε διεθνώς ως έναν από τους σημαντικότερους ευρωπαίους σκηνοθέτες. Προηγήθηκε η ταινία Θυμάσαι την Ντόλι Μπελ; και ακολούθησε ο Καιρός των Τσιγγάνων. Μια επιστροφή επιχειρεί η σκηνοθεσία, μέσα από τα μάτια ενός παιδιού, σε μια ταραγμένη εποχή τόσο για την Ευρώπη όσο και για την Γιουγκοσλαβία: Ψυχρός πόλεμος και η Γιουγκοσλαβία επιλέγει να παραμείνει αδέσμευτη και ανεξάρτητη. Αρνούμενο την ένταξη της στο στρατόπεδο του Συμφώνου της Βαρσοβίας, το καθεστώς του Στρατάρχη Τίτο βρίσκεται σε μια δύσκολη θέση: πρέπει να εξασφαλίσει την σταθερότητα του εξουδετερώνοντας τους ιδεολογικούς του αντιπάλους. Στην δίνη αυτών των πολιτικών εξελίξεων, αμέτοχος και χωρίς να αντιλαμβάνεται ουσιαστικά τι συμβαίνει, ο νεαρός ήρωας βιώνει αυτήν την εποχή μ' ένα τρόπο τραυματικό: ο πατέρας του λείπει σε "ταξίδι για δουλειές", στην πραγματικότητα εξόριστος σ' ένα στρατόπεδο εργασίας. Επικεντρώνοντας το βλέμμα του στον μικρό ήρωα, ο σκηνοθέτης βυθίζει τον θεατή σ' ένα κόσμο όπου τα έντονα και ακραία συναισθήματα κυριαρχούν. Μέσα από το βλέμμα του νεαρού ήρωα που προσπαθεί απεγνωσμένα να κατανοήσει τον περίγυρό του, αναβιώνει μια εποχή δύσκολη αλλά καθοριστική: οι δυσκολίες επιβίωσης που αντιμετωπίζει η οικογένεια, η συναισθηματική ανασφάλεια που η απουσία του πατέρα δημιουργεί, το πρώτο ερωτικό βλέμμα του μικρού ήρωα. Όμως αυτός ο κόσμος της ταινίας δεν είναι ένα κλειστό σύμπαν: Η αθωότητα και η αφέλεια με τις οποίες αντικρίζει τις δυσκολίες της ζωής ο μικρός ήρωας υπονομεύεται συνεχώς από το πολιτικό υπόβαθρο της ταινίας -βρισκόμαστε πάντα στην δίνη ενός σκληρού πολιτικού αγώνα με αθώα θύματα. Ο Εμίρ Κουστουρίτσα με την ταινία αυτή κάνει το δικό του AMARCORD: μία κατάδυση στο όχι και τόσο μαγικό κόσμο της παιδικής ηλικίας. Ο σαρκασμός και η ειρωνεία, η ευαισθησία και η σκληρότητα, η πίστη στην ζωή, το σφρίγος και η ενέργεια που αναδύονται τα πρόσωπα της ταινίας σφραγίζουν μ' ένα μοναδικό τρόπο το τελικό αποτέλεσμα.

Δημήτρης Μπάμπας

Προβολές: 17/4, 18:00 • 18/4, 20:30 • 21/4, 23:00 • 22/4, 18:00

Το Πάρτυ / The Party

Η.Π.Α., 1968, 99'
Σκηνοθεσία: Μπλέικ Έντουαρντς. Σενάριο: Μπλέικ Έντουαρντς, Φρανκ Γουόλντμαν. Ηθοποιοί: Πίτερ Σέλερς, Τζην Κάρον, Κλωνίτς Λονγκέτ, Μάρτζι Τζάμιν, Άλ Γκέκο, Κορίν Κολ

Η ταινία αυτή είναι μια ξεκαρδιστική παγίδα. Φαινομενικά είναι διασκεδάση. Πιο πίσω, μια διορατική κριτική στον αμερικάνικο τρόπο ζωής. Ο ήρωας της ταινίας, Χρουντί Μπακόι (Πίτερ Σέλερς) είναι ένας Ινδός ηθοποιός που πασχίζει να τα καταφέρει στο Χόλυγουντ. Από ταλέντο, άχουρα. Με ικανότητα όμως στο να τα κάνει όλα θάλασσα. Ο εφιάλτης κάθε σκηνοθέτη. Τα τηλέφωνα παίρνουν φωτιά και τα μολύβια σημειώνουν το όνομα σε χαρτιά απόλυσης. Ένα απ' αυτά όμως σημειώνει σε λάθος χαρτί. Κι έτσι το όνομα του Χρουντί γράφεται στη λίστα των καλεσμένων ενός πριβέ χολιγουντιανού πάρτυ. Κι εδώ αρχίζει η σάτιρα του Έντουαρντς. Κάτω από τόνους μείκ απ, στρας τουαλέτας και σμόκιν, ο λαμπερός κόσμος της αμερικάνικης σόου μπίζ καταρρέει. Ναρκωτικά, αλκοόλ, απληστία, σεξισμός, καταναλωτισμός, απάτη. Η απατηλή λάμψη της μεταίοδοξιας. Στον αντίποδα, ο Χρουντί. Ο Ινδός με την παιδική καρδιά, ο ανάλαφρος, ο γκαφατζής της "ζούγκλας". Ο "απροσαρμοστος" για τους δυτικούς. Δύο κόσμοι χωριστά. Όχι και τόσο. Σ' ένα πάρτυ όλα μπορούν να συμβούν.

Όπως το να βρεθείς να πίνεις μαρτίνι δίπλα σ' έναν ελέφαντα. Στο σώμα του οποίου, η κακομαθημένη κόρη του οικοδεσπότη και η παρέα της αποφασίζουν να κάνουν γκράφιτι. Ο Χρουντί θυμώνει και απαιτεί να πλύνουν το ζωντανό. Εδώ η κατάσταση εκτροχιάζεται. Το υπηρετικό προσωπικό, οι Ρώσοι διασκεδαστές και οι καλεσμένοι χέρι χέρι μπαίνουν στο χορό. Κάποιοι μένουν απ' έξω. Ποιοι περνούν καλύτερα, το μαρτενί. Ο Έντουαρντς έχει στα χέρια του έναν άσο. Το γνήσιο κομικό ταλέντο του Πίτερ Σέλερς από την πρώτη τους συνεργασία (από τον Ροζ Πάνθηρα του 1963). Απίστευτος στις έθνικ μιμήσεις και τα σωματικά γκαγκς είναι αληθινή χαρά να τον βλέπεις. Ποιος δεν τον θυμάται να ταιζεί τον φυλακισμένο παπαγάλο ξεστομίζοντας εκείνο το "Birdie nup-numps", να "οργανώνει" ομαδικά αφρόλουτρα ή να μπερδεύεται με τις hi-tech εγκαταστάσεις του μπάνιου; Το Πάρτυ είναι μια ταινία για να γελάς δίχως σταματημό. Είναι όμως και μια πρόσκληση σε ένα πάρτυ ιδεών. Κάποιοι δεν το πήραν χαμπάρι!

Τζένη Παυλίδου

Προβολές: 17/4, 20:30 • 19/4, 23:00 • 21/4, 18:00 • 22/4, 23:00

Επάγγελμα: Ρεπόρτερ

Professione: Reporter

Ιταλία, 1974, 124'
Σκηνοθεσία: Μικελάντζελο Αντονιόνι. Σενάριο: Μαρκ Πέπλου, Πίτερ Γουόλεν, Μικελάντζελο Αντονιόνι. Φωτογραφία: Λουτσιάνο Τόβολι. Ηθοποιοί: Τζακ Νικολσον, Μαρία Σινάντερ, Τζέν Ρούνακερ, Στήβεν Μπέρκοφ, Τσακ Μακβέλ

Ο Νταϊνβιντ Λοκ, ρεπόρτερ της αγγλικής τηλεόρασης, φτάνει σε μια χώρα της κεντρικής Αφρικής για ένα ρεπορτάζ σχετικά με τους αντάρτες του απελευθερωτικού μετώπου. Καταλήγει στη μέση της ερήμου, με το τζιπ του κολλημένο στην άμμο, να ουρλιάζει από απόγνωση, καθώς συνειδητοποιεί ότι είναι ένας παθητικός θεατής μιας αδιαπέραστης και ακατανόητης πραγματικότητας. Βαρειστομένος τα παρατάει και όταν ανακαλύπτει στο ξενοδοχείο του έναν νεκρό άντρα που του μοιάζει, αποφασίζει να πάρει την ταυτότητά του και ν' αλλάξει ζωή... Το Επάγγελμα: Ρεπόρτερ είναι η ιστορία ενός ανθρώπου που δραπετεύει από τον εαυτό του, παίρνοντας τη θέση κάποιου άλλου. Ο Νταϊνβιντ Λοκ -ο Τζακ Νικολσον ίσως στην πιο μεστή και εσωτερική ερμηνεία της καριέρας του- αφήνοντας πίσω του το ίχνος μιας απουσίας, εξαφανίζεται, "τριπλώνοντας" σε μια αλλότρια ζωή. Αναζητώντας μια νέα -ανέφικτη- ταυτότητα και μια αδύνατη ελευθερία (συναντά παντού μονάχα το φάντασμα της), διασχίζει τον κόσμο σαν μαγεμένος, πιασμένος θαρρείς σε μια θηλιά του χρόνου μέσα και ταυτόχρονα έξω από τη πραγματικότητα κοντά και την ίδια στιγμή, έτη φωτός μακριά από τον εαυτό του. Ο Λοκ, ταξιδευτής του μεταίχμιου βαδίζει ανάμεσα σε δύο ζώνες, χωρίς ν' ανήκει σε καμιά, και είναι ένας μοναδικός κινηματογραφικός, πομπάν's land, ήρωας. Η πραγματικότητα της "καινούργιας" του ζωής θα αποδειχθεί άλλο τόσο "ξένη και φορτική", ερμητική και αδιαπέραστη, όσο και η προηγούμενη και η περιπλάνησή του θα γίνει μια εσωτερική περιπέτεια, ένα οδοιπορικό θανάτου σε εγκατελεμένους συνοριακούς σταθμούς της ύπαρξης. Κυνηγημένος από τους ανθρώπους της παλιάς και της νέας του ζωής, θα βυθιστεί τελικά στον "μεγάλο ύπνο" στο "HOTEL De LA GLORIA", όπου η "μόνη σιγουριά του είναι" ο θάνατος, με μία μόνο κίνηση της ειδικά σχεδιασμένης και προσαρμοσμένης πάνω σε μια σειρά από γυροσκοπία, κάμερας (το περίφημο μονό-

πλανο των 7' που χρειάστηκε 11 μέρες επίπονων προσπαθειών για να γυριστεί), για να ενοποιηθεί το μέσα με το έξω, αποκαθιστώντας την χαμένη ισορροπία ανάμεσα στην υποκειμενική πραγματικότητα και τον αντικειμενικό κόσμο.

Θωμάς Λιναράς

Προβολές: 19/4, 18:00 • 20/4, 18:00 • 21/4, 20:30

Το Μωρό της Ρόζμαρι

Rosemary's Baby

Η.Π.Α., 1968, 136'
Σκηνοθεσία: Ρομάν Πολάνσκι. Σενάριο: Ρομάν Πολάνσκι από το μυθιστόρημα του Άιρα Λέβιν. Φωτογραφία: Γουίλιαμ Φρέικερ. Ηθοποιοί: Μία Φάρου, Τζον Κασσβέτς, Ρουθ Γκόρντον, Σίντνεϊ Μπλάκμερ, Μωρίς Έβανς, Ραλφ Μπέλαμι, Πάτσι Κέλι

Κάποιοι άνθρωποι της διπλανής πόρτας υπογράφουν συμβόλαιο με τον Σατανά για ν' αποκτήσουν δύναμη. Εδώ είναι ένα υπέρνω πάσης υποψίας ηλικιωμένο ζευγάρι. Ο Ρόμαν (Σίντνεϊ Μπλάκμερ) και η Μίνι (Ρουθ Γκόρντον) Κάστεβερ. Θήραμα τους, ένα νιόπαντρο ζευγάρι που μένει στο απέναντι διαμέρισμα. Ο άνεργος ηθοποιός Γκάι Γουντχάουζ (Τζον Κασσβέτς) και η εύθραυστη σύζυγος του Ρόζμαρι (Μία Φάρου). Η Ρόζμαρι αρχίζει ν' ακούει φωνές και να βλέπει περίεργα όνειρα. Σε κάποιο από αυτά βιάζεται από ένα εξωκοσμικό ον. Μετά μένει έγκυος. Η εγκυμοσύνη εφιάλτης. Σωματικά και ψυχολογικά. Ένα βήμα πριν από την τρέλα, η Ρόζμαρι αρχίζει να υποψιάζεται και να αμφιβάλλει. Στο μυαλό της σφηνωμένη η ίδια ιδέα. Στην μήτρα της κουβαλάει το παιδί του Σατανά. Η Μίνι κοντά της, φύλακας άγγελος-δαιμονισμένος. Ο τοκετός, οι επιπλοκές και το νεκρό παιδί. Ή το παιδί που έπεσε θύμα απαγωγής από ένα τάγμα μάγων. Η βεβαιότητα της Ρόζμαρι αποκαλύπτεται σε ένα ανατριχιαστικό φινάλε. Μάγοι νανουρίζουν το μωρό μέσα στην μαύρη του κούνια. "Τι έχετε κάνει στα μάτια του;" τους ρωτάει. "Έχει τα μάτια του πατέρα του", της απαντούν. Ο Θεός πέθανε. Ο Σατανάς ζει. Είναι το έτος ένα. Και είναι ο θρίαμβος του Πολάνσκι στο Χόλυγουντ. Η νευρωτική φιγούρα της Μία Φάρου τέλεια στην ενσάρκωση της γυναίκας που περνάει από την αθωότητα, στην υποψία και μετά στην τρέλα. Καταιγιστική η ερμηνεία της Ρουθ Γκόρντον (όσκαρ β' ρόλου) στο ρόλο της Μίνι. Σενάριο αντιθέσεων. Γκροτέσκο, αστειο και τρομακτικό. Φωτογραφία αντιθέσεων επίσης. Το μοναδικό διαμέρισμα παίρνει φως και αέρα όσο η Ρόζμαρι προχωράει προς την ανακάλυψη της αλήθειας. Και η σκηνογραφία ακριβής. Ούτε στοιχειωμένοι πύργοι, ούτε τερατόμορφες φιγούρες, ούτε καζάνια. Στην καρδιά του Μαγχάταν, σε ένα μοντέρνο αστικό περιβάλλον "εργάζονται" τα παιδιά του Σατανά. Φορώντας παντελόνια σουίνγκ και καπνίζοντας μαριχουάνα. Δέκα χρόνια μετά, ο Τζον Λέον θα δολοφονηθεί έξω από το διαμέρισμα του στην Νέα Υόρκη. Το κτίριο που βλέπετε πίσω από τον τόπο του εγκλήματος είναι αυτό που γυρίστηκε το Μωρό της Ρόζμαρι.

Τζένη Παυλίδου

Προβολές: 23/4, 18:00 • 25/4, 23:00 • 26/4, 18:00 • 29/4, 23:00

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Κινηματογράφ αφρική Α ν θ ο λ ο γ ί α

Αριστουργήματα του παγκόσμιου Κινηματογράφου σε νέες κόπιες

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II, από 11 έως 29 Απριλίου

Σαλό ή 120 μέρες στα Σόδομα

Salo o le 120 giornate di Sodoma
Ιταλία, 1975, 117'

Σκηνοθεσία: Πιέρ Πάολο Παζολίνι. Σενάριο: Πιέρ Πάολο Παζολίνι.
Φωτογραφία: Τονίνο Ντελί Κάλι. Μουσική: Ένιο Μορίκονε. Παίζουν:
Πάολο Μπονινασέλι, Τζιόρτζιο Κατάλντι, Ουμπέρτο Πάολο
Κουινάβαλε, Άλντο Βαλέτι, Κατερίνα Μποράτο

Τοποθετώντας χρονικά την δράση στο 1944 και επιλέγοντας ως τόπο της την φασιστική "δημοκρατία" του Σαλό, ο Παζολίνι κάνει μια καθοριστική κίνηση: αφαιρεί από τον μύθο τις αρχικές προθέσεις του συγγραφέα, το μυθιστόρημα του μαρκήσιου Ντε Σαντ, και του προσοδίδει μια άλλη διάσταση. Συνδέοντας τον σαδισμό και την απελευθέρωση της επιθυμίας από κάθε είδους περιορισμό (ηθικό ή άλλο) με τον ιταλικό φασισμό μπολιάζει την ιστορία με κάποιες πολιτικές αναφορές. Ταυτόχρονα κάνει ένα σχόλιο για την φύση της εξουσίας, για τον ολοκληρωτισμό, για την σχέση του έρωτα(;) και της εξουσίας. Δύο πόλοι είναι ευδιάκριτοι στην αφήγηση: από την μία τέσσερις άνδρες, υψηλόβαθμα στελέχη του φασιστικού καθεστώτος, και στον αντίποδα τους η ομάδα των νέων που βρίσκεται εγκλωυστη στην βίλα. Ο Παζολίνι στο κύκνειο άσμα του εικονογραφεί την ιστορία βρίσκοντας αναλογίες με την Δαντική κόλαση: τον "πρωθάλαμο της κόλασης" ακολουθούν ο κύκλος των Διαστροφών, των Κοπράνων και τέλος του Αίματος. Σεξουαλικά όργια, βασανισμοί, ταπεινώσεις, εξευτελισμός της ανθρωπίνης ύπαρξης. Ορισμένες φορές οι εικόνες της ταινίας προκαλούν την αποστροφή του βλέμματος. Όμως όλες αυτές οι εικόνες και τα συμβάντα στην αφήγηση και οι κορυφώσεις της δραματικής πλοκής, δεν φαίνονται σήμερα τόσο εκτός εποχής, όσο την χρονιά που γυρίστηκε η ταινία. Είναι τελικά εκφάνσεις των πιο σκοτεινών επιθυμιών του ανθρώπου(;) για κυριαρχία και εξουσία. "Είναι η πρώτη φορά που κάνω μια ταινία για τον σύγχρονο κόσμο", ήταν η δήλωση των προθέσεων του σκηνοθέτη που προσδιορίζει και τον τελικό στόχο της ταινίας: Μια αλληγορία για την βία στην σύγχρονη κοινωνία, ένα σχόλιο για την ηθική κατάπτωση του ανθρώπου, μια ενochλητική υπενθύμιση των ακροτήτων του ολοκληρωτισμού, μια ελεγεία για τις σκοτεινές πλευρές της ανθρωπίνης ύπαρξης.

Δημήτρης Μπάμπας

Προβολές: 23/4, 20:30 • 24/4, 18:00 • 27/4, 20:30 • 28/4, 20:30 • 29/4, 18:00

Η Αυτοκρατορία των Αισθήσεων
Ai No Corrida

Ιαπωνία, 1976, 120'

Σκηνοθεσία: Ναγκίσα Όσιμα. Σενάριο: Ναγκίσα Όσιμα. Φωτογραφία:
Χιντέο Ίτο. Μουσική: Μινόρου Μίκι. Πρωταγωνιστούν: Τατσούγια
Φουτζί, Είκο Ματσούντα, Αόι Νακαζίμα

Θα συμπέρανε κανείς ότι η μόδα της πορνογραφίας στον Ιαπωνικό κινηματογράφο θα έκανε περισσότερο ανεκτική τη λογοκρισία στη χώρα του Ανα-

τέλλοντος Ηλίου. Τα προβλήματα, ωστόσο, που κλήθηκε να αντιμετωπίσει ο Ναγκίσα Όσιμα με την Αυτοκρατορία των Αισθήσεων αποδεικνύουν ακριβώς το αντίθετο. Στην αρχή απαγορεύτηκε η προβολή της στην Ιαπωνία και στη συνέχεια δόθηκε η πολυπόθητη άδεια για προβολή μιας "ακρωτηριασμένης" κόπιας. Ο Όσιμα εμπνεύστηκε την ταινία του από μια πραγματική ιστορία που συνέβη στην Ιαπωνία τη δεκαετία του '30. Το 1936, σε μια στρατοκρατούμενη Ιαπωνία, ένας παντρεμένος άντρας και μια γκέισα αποσύρονται σ' έναν δικό τους κόσμο όπου ζουν με πάθος όλες τις σεξουαλικές φαντασιώσεις τους. Στο τέλος, αναζητώντας τον ανώτατο οργασμό, η γυναίκα στραγγαλίζει τον άντρα και τον ευνουχίζει. Ο άντρας πεθαίνει στην κυριολεξία από έρωτα σε μια τελική έκσταση ηδονής. Αναμφίβολα, η ταινία μπαίνει με τόλμη στα χωράφια της πορνογραφίας, καταγράφοντας με αμεσότητα τη σχέση ανάμεσα στον έρωτα και το θάνατο. Στη Δύση η ταινία αγαπήθηκε και σκανδάλισε, ενώ στην Ιαπωνία θεωρήθηκε σαν ένα κάλεσμα σεξουαλικής ισοτήτας, μια που ο άντρας και η γκέισα αντιμετωπίζονται σαν ίσοι, δίνοντας και παίρνοντας αυτό που επιθυμεί ο καθένας. Άνθρωπος των ιδεών, και όχι της επιφάνειας, καλλιτέχνης με οξυμένη κοινωνική συνείδηση και ανανεωτής του κινηματογραφικού μέσου, ο Ναγκίσα Όσιμα χρησιμοποιεί την Αυτοκρατορία των Αισθήσεων σαν ένα μέσον για μια ριζοσπαστική καταγγελία της σύγχρονης τεχνοκρατούμενης Ιαπωνίας.

Πάνος Μανασσής

Προβολές: 23/4, 23:00 • 25/4, 20:30 • 27/4, 23:00 • 28/4, 23:00

Νύχτα Πρεμιέρας / Opening Night
Η.Π.Α., 1978, 144'

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Τζων Κασσαβέτης. Φωτογραφία: Άλ Ρούμπιν.
Παίζουν: Τζίνα Ρόουλαντς, Τζων Κασσαβέτης, Μπεν Γκαζάρ, Τζέιν Μπλοντέλ, Πωλ Σπούαρτ

Η καλύτερη ίσως ταινία του Κασσαβέτη. Για όσους αγαπούν τον κινηματογραφικό του τρόπο και όχι τη φήμη του. Τον τρόπο του με τους ανθρώπους του: τους χαρακτήρες του και τους ηθοποιούς του. Αυτούς που θέλουν να τους αγαπούν, όποια μορφή έκφρασης κι αν έχει αυτή η αγάπη: της ανοχής, του έρωτα, της κατανόησης, του σεβασμού, του θαυμασμού, της αναγνώρισης του αληθινού τους εαυτού. Και που πανικοβάλλονται ή τρελαίνονται όταν ανακαλύψουν πως την έχουν χάσει. Χωρίς να πάψουν να αγωνίζονται για αυτήν μέχρι εσχάτων. Πολεμώντας τη φθορά των συναισθημάτων, την αδράνεια της θέλησης, την απώλεια κάθε ελπίδας. Αναζητώντας τον χαμένο αυθορμητισμό τους, τον αληθινό εαυτό τους. Αυτό είναι το θέμα αυτής της ταινίας, κι όχι το θέατρο και ο κόσμος του θεάματος. Η Μυρτλ Γκόρντον, μια διάσημη ηθοποιός του θεάτρου, που έχει καταφέρει να γίνει "επαγγελματίας", όχι μόνο και τόσο στη δουλειά της, αλλά και στις προσωπικές της σχέσεις, παίζοντας τυποποιημένα τους ρόλους της. Ώπου μια νύχτα θα έρθει αντιμέτωπη με το φάντασμα του παλιού εαυτού της στο πρόσωπο μιας νεαρής θαυμάστριάς της, που θα σκοτωθεί σχεδόν μπροστά της. Η μάλλον πίσω της. Και τότε η μάσκα που κάλυπτε τόσα χρόνια το πρόσωπό της θα σχιστεί. Η Μυρτλ πέφτει σε βαθιά κρίση και γίνεται αντιδραστική με όλους και με όλα. Αρνείται να παίξει, στο έργο που ανεβαίνουν, το ρόλο της γυναίκας που γερνάει, που έχει παραιτηθεί από το πάθος. Προσπαθεί σπασμωδικά, και πολλές φορές ασυνάρτητα, να εκφράσει τη δική της αλήθεια και τα δικά της αισθήματα μέσα από το ρόλο. Χωρίς όμως να βρίσκει καμιά ανταπόκριση. Τη νύχτα της μεγάλης πρεμιέ-

ρας στη Νέα Υόρκη η Μυρτλ θα εμφανιστεί με καθυστέρηση, ενώ ο θίασος και το κοινό περιμένουν, τύφλα στο μεθύσι, φέρνοντας τα πράγματα στα όρια της καταστροφής. Και τότε δίνοντας έναν τρομερό αγώνα θέλησης και υποκριτικής, θα αναγεννηθεί, εκτιθέμενη επί της σκηνής, και θα ξεναβρεί τον αληθινό εαυτό της μέσα από την ίδια την τέχνη που της τον στερήσει. Και μαζί του, ίσως, και την αγάπη των άλλων. Η Τζίνα Ρόουλαντς στο ρόλο της ηθοποιού Μυρτλ, που παίζει εμπρός και πίσω από τη σκηνή, σε μια ερμηνεία διπλά εκπληκτική.

Σωτήρης Ζήκος

Προβολές: 24/4, 20:30 • 25/4, 18:00 • 26/4, 23:00 • 29/4, 20:30

Ο Νευρικός Εραστής / Annie Hall
Η.Π.Α., 1977, 93'

Σκηνοθεσία: Γούντι Άλεν. Σενάριο: Γούντι Άλεν, Μάρσαλ Μπρίκμαν.
Φωτογραφία: Γκόρντον Γουίλς. Πρωταγωνιστούν: Γούντι Άλεν,
Νταϊάν Κίτον, Τόνι Ρόμπερτς, Κάρολ Κέν, Πολ Σάμιον, Σέλεϊ Ντρίβλ.

Ο Νευρικός Εραστής εγκαινιάζει μια σημαντική στροφή στο έργο του Γούντι Άλεν, που χαρακτηρίζεται πλέον από μια εμμονή σε αυτοβιογραφικά στοιχεία. Ο Άλβιν Σινγκερ, ένας πετυχημένος εβραϊός Νεοϋορκέζος κωμικός, συναντά την Άννυ, την ερωτεύεται και αποφασίζει να παίξει το ρόλο του Πυγμαλώνα να μεταμορφώσει δηλαδή την Άννυ σε κάτι που δεν είναι, έτσι ώστε ο ίδιος να μην πέσει στην παγίδα μιας μόνιμης δέσμευσης. Πράγματι το σχέδιο λειτουργεί, η Άννυ διαπιστώνει ότι η ζωή της με τον Άλβιν είναι αφόρητη κι έτσι κάποια στιγμή τον εγκαταλείπει και φεύγει στο

Χόλιγουντ. Εξακολουθούν βέβαια να παραμένουν φίλοι, όμως η Άννυ απέτυχε στο τεστ και έτσι ο Άλβιν μπορεί να υποχωρήσει με ασφάλεια στο μοναχικό καταφύγιο του παρεξηγημένου, όπου νιώθει πολύ άνετα. Μεταγγίζοντας χιούμορ σε μια μικρή και πικρή ιστορία σε σχέση με την καθημερινότητα της Νέας Υόρκης, ο Γούντι Άλεν βυθίζεται με άγχος στις προσωπικές του ανησυχίες, που εστιάζονται σ' ένα κυρίαρχο θέμα: την αποτυχία του ήρωα να διατηρήσει τη σχέση του με μια γυναίκα, εξαιτίας της ανασφάλειάς του για τη δημιουργική του ακεραιότητα και την πραγματική αξία του έργου του. Οι κριτικοί θεωρούν τον Νευρικό Εραστή το 8 1/2 του Άλεν. Ωστόσο πέρα από τις υπερβολές αυτό που μένει είναι μια λαμπρή ταινία-γιορτή, όπου ο Άλεν εκδηλώνει τον έρωτά του για τη Νέα Υόρκη, την Νταϊάν Κίτον και την εβραϊκή παράδοση που υποστηρίζει το έργο του.

Πάνος Μανασσής

Προβολές: 24/4, 23:00 • 26/4, 20:30 • 27/4, 18:00 • 28/4, 18:00

fm stereo **93,1**

ράδιο

παρατηρητής

**Ο ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΣ
ΡΑΔΙΟΣΤΑΘΜΟΣ**

ΕΔΡΑ - ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ:
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ 15,
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ. 927685, 938427 FAX: 935922

Μπούλγουορθ / Bulworth

Σκηνοθεσία: Γουόρεν Μπίτι. Σενάριο: Γουόρεν Μπίτι, Τζέρεμι Πίκσερ. Φωτογραφία: Βιτόριο Στοράρο. Μουσική: Ένιο Μορικόνε. Παίζουν: Γουόρεν Μπίτι, Χέλ Μπέρι, Όλιβερ Πλατ. Διάρκεια: 107'

Τις παραμονές των προκριματικών εκλογών στην Καλιφόρνια, ο γερουσιαστής Τζέι Μπούλγουορθ δεν ανησυχεί τόσο για το αν θα επανεκλεγεί, όσο για το πόσο κούφια ακούγονται τα λόγια του και τα πολιτικά του ολόγαν. Έχει μέρες να φάει και να κοιμηθεί. Στο μέσο ενός νευρικού κλονισμού, ο Μπούλγουορθ αναθέτει σ' έναν άγνωστο επαγγελματία εκτελεστή να τον δολοφονήσει το τελευταίο Σαββατοκύριακο της προεκλογικής του εκστρατείας —έχοντας φροντίσει ώστε η κόρη του να εισπράξει ένα μεγάλο ποσό από την ασφάλεια ζωής. Η προοπτική όμως του θανάτου δίνει στον Μπούλγουορθ την ελευθερία ν' αρχίσει να λέει την αλήθεια, ενώ ταυτόχρονα η γνωριμία του με μια νεαρή μαύρη εξελίσσεται σε έρωτα. Έχοντας βρει πάλι νόημα στη ζωή του, ο Μπούλγουορθ προσπαθεί με κάποιο τρόπο να ακυρώσει τώρα το συμβόλαιο για τη δολοφονία του.

Ένα απλό σχέδιο / A simple plan

Σκηνοθεσία: Σαμ Ράιμι. Σενάριο: Σκοτ Σμιθ. Φωτογραφία: Άλαν Κιβέλο. Μουσική: Ντάνι Έλφαν. Παίζουν: Μπιλ Πάξτον, Μπίλι Μπομπ Θόρντον, Μπρίτζετ Φόντα, Μπρεντ Μπρίσκοου, Τζακ Γουόλς. Διάρκεια: 120'

Ο Χανκ, ο αδερφός του ο Τζέικομπ και ο φίλος του Τζέικομπ ο Λου, κάτοικοι μιας μικρής επαρχιακής πόλης της Μινεσότα, συναντούν στο χιονισμένο δάσος τα συντρίμια ενός μικρού αεροπλάνου. Εκεί ανακαλύπτουν ένα θησαυρό περίπου 4 εκατομμυρίων δολλαρίων. Υπάρχουν δύο τρόποι να αντιμετωπίσουν το ζήτημα που τους έχει προκύψει: α) να παραδώσουν τα χρήματα που έχουν βρει. β) Να τα μοιραστούν αμέσως μεταξύ τους. Αλλά και οι δύο αυτοί τρόποι παρουσιάζουν επιπλοκές στην εφαρμογή τους. Ο Χανκ, ο πιο συνετός της παρέας, προτείνει ένα απλό σχέδιο: να κρύψουν τα χρήματα μέχρι την άνοιξη, ώπου να ξεκαθαρίσουν τα πράγματα. Το σχέδιο είναι πράγματι απλό για να προφυλάξει τους τρεις από οποιουσδήποτε άλλους, όχι όμως και από τους εαυτούς τους. Η ανυπομονησία, η καχυποψία, η απληστία θα μετατρέψουν στην πράξη αυτό το "απλό σχέδιο" σ' εφιάλτη.

Κλερ Ντολάν / Claire Dolan

Σκηνοθεσία—σενάριο: Λοτζ Κέριγκαν. Φωτογραφία: Τεόντορο Μανιάται. Μουσική: Σάιμον Φίσερ Τέρνερ, Αχρίν Μισάν. Παίζουν: Κατρίν Κάρτλιτζ, Βίνσεντ Ντ' Ονόφριο, Κολμ Μίνι, Τζον Ντόμαν. Διάρκεια: 95'

Η Κλερ Ντολάν, μετανάστης από το Δουβλίνο, εργάζεται ως πόρνη στη Νέα Υόρκη, προσπαθώντας να ξεπληρώσει ένα ολοένα αυξανόμενο χρέος στο μαστροπό της. Όταν η μητέρα της πεθαίνει σ' ένα κοντινό γηροκομείο, η Κλερ αποπειράται να ξεφύγει απ' τη ζωή της πόρνης. Ξεκινάει μια σχέση μ' έναν άντρα που είναι πρόθυμος να τη βοηθήσει να ξεπληρώσει το χρέος και να κάνει οικογένεια μαζί της. Στο τέλος, όμως, η Κλερ συνειδητοποιεί ότι μόνο στον εαυτό της μπορεί να βασιστεί. Το επίτευγμα του Κέριγκαν συνίσταται τόσο στην ιστορία που αφηγείται —μιας γυναίκας που προσπαθεί να ξανακερδίσει τη ζωή της— όσο και στον τρόπο που έχει επιλέξει να την πει. Ο χώρος όπου έχει τοποθετηθεί η Κλερ, ένα τοπίο σύγχρονης πόλης, όλο τζάμια, τοίχους και κτίρια, είναι τόσο εχθρικός ως προς την επικοινωνία όσο και για το επάγγελμά της.

ΑΠΟ 1η ΜΑΡΤΙΟΥ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΝ 103 FM

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ Χ'ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ...
Διευθυντής Προγράμματος
και Παραγωγός - Παρουσιαστής
του Ώρου Πρώινου MAGAZINO
"Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ"
Από Δευτέρα έως Παρασκευή 08:00 - 11:00π.μ.
με όλο το επιτελείο του.

Ο ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΘΩΜΑΪΔΗΣ
Καθημερινά (Δευτέρα - Παρασκευή) 13:00 - 14:30
στην εκπομπή «Αθλητικό μεσημέρι»
και Σάββατο - Κυριακή 20.30 - 22.00
στην εκπομπή «Το τελευταίο σφύριγμα».

Συγμές
αυθεντικές

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΤΣΙΠΟΥΡΟ ΤΣΑΝΤΑΛΗ

το αυθεντικό

ΤΣΑΝΤΑΛΗ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΤΣΙΠΟΥΡΟ

ΑΠΟΤΕΛΕΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΑ
ΦΡΕΣΚΑ ΤΣΙΠΟΥΡΑ
ΤΩΝ ΣΤΑΥΛΙΩΝ
ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ
ΤΟΠΙΚΟΥ ΟΙΝΟΥ
ΣΤΟ ΑΠΟΣΤΑΚΤΗΡΙΟ ΤΗΣ
ΤΣΑΝΤΑΛΗΣ

Ένας Πολυκινηματογράφος στην καρδιά της Θεσσαλονίκης

ΠΛΑΤΕΙΑ ASSOS STER ODEON

8 κιν/φικές αίθουσες με τα τελειότερα συστήματα ήχου και εικόνας

Στο νέο εμπορικό κέντρο ΠΛΑΤΕΙΑ
Τσιμισκή 43 & Αριστοτέλους τηλ. 290.200
Πάρκινγκ 500 θέσεων στη Β. Ηρακλείου

Τηλεφωνικές κρατήσεις στο 290.100. Τα εισιτήρια
που κρατήθηκαν τηλεφωνικά πρέπει να αγοράζονται
μέχρι 45' λεπτά πριν από την έναρξη της ταινίας